

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Право

Валентина СИМОНЕНКО: «Найголовніше питання — робота судді в умовах реформи»

СТОР. 4

Герої в особах

Старший солдат Ігор ЄМЕЛЬЯНОВ: «Я не прагну нагороди заради слави чи визнання, але хочу чітко знати: так чи ні...»

СТОР. 6

Пам'ять

Відбулась траурна хода

СТОР. 12

№ 176 (6180) СЕРЕДА, 23 ВЕРЕСНЯ 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Вчитися, щоб відповідати на різноманітні виклики

Нам необхідно зробити велику домашню роботу, щоб стати членом НАТО. Насамперед — провести реформи. Про це Президент України Петро Порошенко заявив під час спільної прес-конференції з Генеральним секретарем НАТО Єнсом Столтенбергом у Міжнародному центрі миротворчості та безпеки на Львівщині, де в понеділок увечері стартували навчання «Україна-2015» з ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій у рамках програми «Партнерство заради миру». У свою чергу, Генсек Альянсу відзначив: ваша країна, як і будь-яка інша, має право вибирати свій шлях розвитку і гарантування власної безпеки, що було визначено на саміті НАТО в Бухаресті 2008 року. Він також запевнив: якщо після проведення реформ Україна вирішить подати заявку на членство в НАТО, то її буде оцінено, як і всі інші. «Україна зараз зосереджена на реформах, модернізації своїх збройних сил. І НАТО працює разом з Україною над впровадженням цих реформ, трансформацією ЗСУ, щоб вони стали ще спроможнішими та відповідали стандартам Альянсу», — підкреслив Єнс Столтенберг.

СТОР. 11

Хто прихистить більше сотні тисяч біженців

Сьогодні у Брюсселі відбудеться позачерговий саміт Євросоюзу, на якому вирішуватимуть, що робити з надзвичайним напливом біженців. Поки європейці домовилися лише про те, де і за чий рахунок житимуть 40 тисяч нелегалів, які опинилися в ЄС до травня цього року. А ось що робити з понад 120 тисячами прибульців, які перетнули кордони Європи влітку цього року, — питання відкрите. Напередодні сьогоднішнього саміту свою позицію у Празі узгоджували наші сусіди — країни Вишеградської групи.

СТОР. 11

Завдання номер один — досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства в ЄС та НАТО

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

«Зараз кількість українців, які підтримують євроатлантичну інтеграцію, вже перевищує 60 відсотків. Це означає, що український народ підтримує євроатлантичний вибір, і коли ми створимо всі умови через реформування країни для відповідності нашої країни критеріям членства в НАТО, мною буде прийнято рішення про проведення всенародного референдуму, і так буде зафіксовано волю українського народу», — заявив Президент Петро Порошенко під час учорашнього засідання Ради національної безпеки і оборони, в якому також узяли участь Голова Верховної Ради Володимир Гройсман, Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк та Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг. Відкриваючи засідання РНБО, гарант державного суверенітету України назвав його «історичним», адже вперше за роки незалежності України в ньому взяв участь Генеральний секретар Організації Північноатлантичного договору.

СТОР. 2

На знімку зліва направо: Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг, Президент України Петро Порошенко, Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман під час засідання Ради національної безпеки і оборони України.

ПОДІЇ

Ціну на російський газ обіцяють «нижчу за європейську»

Тристоронні переговори між Україною, Росією та Євросоюзом щодо закупівлі російського природного газу заплановані у Бельгії у п'ятницю. Очікується, що під час зустрічі буде підписано угоду. Про це повідомив міністр енергетики і вугільної промисловості Володимир Демчишин під час XIII Міжнародного енергетичного форуму в Києві. На запитання, чи буде ціна на газ на рівні європейської, міністр відповів: «Нижча за європейську».

У міністерстві впевнені, що до початку опалювального сезону буде накопичено достатньо запасів вугілля і газу. Накопичення запасів відбулося за рахунок палива українського виробництва, яке вивозиться з підконтрольної території, **повідомляє наш власкор Ліна КУЩ.**

Підприємства Луганщини нарощують активність

Імпортери й експортери, що здійснюють зовнішньоекономічну діяльність у Луганській області, з початку року перерахували до державного бюджету України 630 млн. грн. Серед найактивніших платників — десять підприємств, які перерахували 80% коштів від загального обсягу. Це «Алчевський металургійний комбінат», «Северодонецьке об'єднання «Азот», ТОВ «Хімпоставщик», «Науково-виробниче об'єднання «Зоря», ТОВ «НВО «Сєвєродонецький «Склопластик» та інші. Свою зовнішньоекономічну діяльність останнім часом також активізували ТОВ «Зовнішньоторговельна фірма «Імпульс» і ТОВ «Фірма «Промінвест Пластик», **повідомляє наш власкор Павло ВОРОНЦОВ.**

ВІТАННЯ

Жителям міста Полтави

Шановні друзі!

Від щирого серця вітаю вас із Днем міста та 72-ю річницею визволення від нацистських загарбників.

Полтава здавна була і є визначним духовно-культурним осередком України. Саме вашій землі ми дякуємо за сучасну українську літературну мову та започатковану в першій половині XIX століття нову українську літературу.

Приємно відзначити, що ваш мальовничий край динамічно розвивається. Квітне місто з понад тисячолітньою історією, яке подарувало країні і світові багато гідних синів та дочок. Сьогодні ми низько схиляємо голови в пошані перед героями Другої світової війни та їхніми нащадками, які боронять нашу незалежність на сході України.

Тож нехай їхній священний подвиг і жертовне подвижництво надихають кожного з нас на добрі справи заради власної родини, рідного міста і суверенної Української держави. Миру вам, щастя і добра!

Голова Верховної Ради Володимир ГРОЙСМАН.

На сьогодні аграрна продукція становить 37 відсотків від загального експорту української продукції, — *Мінагрополітики (УНН)*

У РАДІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ

Завдання номер один — досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства в ЄС та НАТО

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За словами глави держави, на тлі російської агресії співробітництво України з НАТО — це вже не другорядне питання, а питання національної безпеки України. Водночас воно виходить далеко за межі суто національного та навіть регіонального контексту, бо безпрецедентне порушення Росією норм та принципів міжнародного права робить співробітництво України з НАТО питанням безпеки усього Північноатлантичного простору. «Україна наразі не є членом НАТО. На жаль, де-юре ми не союзники, але дефакто — ми значно більше, ніж просто партнери. І ефективна співпраця, яка зараз реалізується між Україною і НАТО, має величезні перспективи», — сказав П. Порошенко, зауваживши, що Україна є найсхіднішим форпостом євроатлантичної цивілізації, який сьогодні боронить не лише суверенітет, територіальну цілісність і незалежність нашої держави. «На сьогодні Україна воює за свободу і демократію і в регіоні, і в світі. Воює за право українського народу обирати свій цивілізаційний шлях», — зазначив він та повідомив, що під час закритої частини засідання буде продемонстровано незаперечні докази участі російських регулярних частин в агресії проти України на сході.

Ведучи мову про нові реалії безпеки, П. Порошенко наголосив: ці реалії полягають у тому, що Статут ООН більше не працює і система повоєнної безпеки, яка була побудована і ефективно діяла майже 70 років, зруйнована безвідповідальними діями російського агресора, а Будапештський меморандум, підписаний у 1994 році під час добровільного позбавлення України ядерної зброї, ні до чого нікого не зобов'язує. Саме тому Верховна Рада скасувала злочинне рішення попередньої влади про позаблоковий статус та зараз курс на євроатлантичну інтеграцію закріплений у Стратегії національної безпеки та у Воєнній доктрині. Однак найважливішим, на думку Президента, є те, що коли ще два роки тому курс на євроатлантичну інтеграцію підтримали 16 відсотків українців, то зараз ця цифра перевищує 60 відсотків. «Дуже приємно, що питання браку підтримки з боку населення перестало бути перешкодою для перспективи членства в Організації Північноатлантичного договору», — зауважив глава держави та нагадав, що саме НАТО першим запропонувало допомогу Україні після початку російської агресії.

«По суті, підтримуючи Україну, НАТО укріплює свої позиції на східному кордоні. Інвестуючи в Україну, в її безпековий сектор, вони витрачають кошти не на допомогу іншим країнам, а інвестують у свій сектор безпеки. Дуже важливо, що громадяни країн—членів НАТО це добре розуміють», — наголосив Президент та назвав «завданням № 1» досягнення повної взаємосумісності українських Збройних Сил із силами альянсу. Тим паче що критерії, необхідні для набуття членства в ЄС та НАТО, є однаковими на 99 відсотків.

Глава держави також висловив упевненість, що на наступному саміті НАТО, який відбудеться у липні 2016 року у Варшаві, досягнуті на цьому шляху результати буде детально обговорено з керівниками держав—членів альянсу в ході засідання комісії Україна—НАТО на найвищому рівні.

Генеральний секретар НАТО у своєму виступі також наголосив на необхідності подальшого поглиблення співпраці та підкреслив, що альянс підтримує територіальну цілісність України. «Росія незаконно анексувала Крим, і ми це ніколи не сприймемо. Росія продовжує підтримувати проросійських сепаратистів зброєю та військовими на сході України. Це є порушення територіальної цілісності та суверенітету України», — заявив Є. Столтенберг.

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк зазначив, що Україна ніколи не просила наступальної зброї, але «нам необхідні оборонні можливості проти ядерної держави, яка витратила десятки мільярдів доларів на те, щоб модернізувати свою армію та сьогодні залякувати весь цивілізований світ». Тому наша боротьба за нашу свободу є й боротьбою за цінності вільного світу, бо коли Україна завдяки власним Збройним Силам зупинила російську армію, то вона в тому числі захистила й кордони Європейського Союзу, переконаний він.

«Ми усвідомлюємо, що питання членства України в НАТО стоїть на порядку денному в українського народу, воно вкрай потрібне для України, але воно потребує єдиного і узгодженого рішення країн—членів альянсу. Іншими словами — потребує часу. І щоб прискорити цей час, нам треба посилити нашу співпрацю і фактично привести українські Збройні Сили у повну відповідність до критеріїв і стандартів НАТО. Це найкоротший і найшвидший шлях для того, щоби Україна стала членом НАТО», — сказав прем'єр та підкреслив, що високо цінує позицію Генерального секретаря НАТО та кожної країни—члена альянсу, які підтримують територіальну цілісність і незалежність української держави та «з допомогою яких ми відновимо свою територію і втримаємо свою незалежність».

Сергій КОВАЛЕНКО.

ДО РЕЧІ

Після засідання Ради національної безпеки і оборони України Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг та Секретар РНБО Олександр Турчинов поставили підписи під Дорожньою картою Партнерства у сфері стратегічних комунікацій. Крім того, міністр закордонних справ Павло Клімкін та Єнс Столтенберг підписали Угоду про статус Представництва НАТО в Україні, а перший заступник Секретаря РНБО, голова Міжвідомчої комісії з політики військово-технічного співробітництва та експортного контролю Олег Гладковський та представник НАТО з оборонних інвестицій Ернест Герольд підписали Спільну декларацію про посилення оборонно-технічного співробітництва альянсу та України.

Володимир ГРОЙСМАН: «Ми налаштовані на якомога ширшу співпрацю з Північноатлантичним альянсом»

Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман висловлюється за подальше поглиблення співпраці з Північноатлантичним альянсом.

Про це він заявив під час зустрічі з Генеральним секретарем НАТО Єнсом Столтенбергом у вівторок, у якій також взяли участь керівники депутатських фракцій і груп.

В. Гройсман подякував представникам НАТО за підтримку України у тяжкий для неї час російської агресії на сході держави та часткової анексії території. При цьому він підкреслив, що «війна на сході — це війна за збереження європейських цінностей, а не лише української території».

Керівник парламенту наголосив, що у такій ситуації важливо приймати своєчасні і ефективні рішення щодо посилення обороноздатності держави. «Ми налаштовані на якомога ширшу співпрацю з НАТО, на поглиблення взаємодії», — сказав він, зазначивши, що відкриття Офісу НАТО у Києві вплине на подальший розвиток наших відносин.

Голова Верховної Ради запевнив, що український парламент і Україна будуть надійними партнерами Північноатлантичного альянсу.

Своєю чергою, пан Столтенберг заявив, що «з українського парламенту йде потужний сигнал, коли йдеться про обороноздатність України, і це дуже важливо». «Ми бачимо, що після парламентських виборів Україна налаштована на здійснення реформ, зокрема і у сфері децентралізації — надання місцевому самоврядуванню широких повноважень», — сказав він, наголосивши, що без реформ Україна «відкотиться назад».

«Ми підтримуємо територіальну цілісність і суверенітет України, її вибір, куди і в якому напрямку йти, — це право кожної країни, — заявив Генеральний секретар НАТО. — Ми підтримуємо безумовне виконання Мінських угод». «Ми всі засуджуємо агресію на сході України, — зазначив він. — Ми повинні говорити про продовження економічних санкцій щодо Росії».

Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг (ліворуч) та Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман.

Пан Столтенберг заявив про готовність НАТО надавати Україні практичну допомогу, зокрема, у модернізації Збройних Сил, впровадженні реформ у військовій сфері, навчанні представників правоохоронних структур. «Можна не бути членом НАТО, але успішно розвивати співпрацю і партнерство», — сказав він, додавши, що «є доброю альтернативою членству в альянсі».

Під час зустрічі керівники депутатських фракцій і груп наголошували на необхідності забезпечення українського війська сучасною зброєю та модернізації системи управління Збройними Силами.

Підсумовуючи, Голова Верховної Ради підкреслив, що питання співпраці з НАТО об'єднують депутатський корпус. «Тут є велике поле для широкої взаємодії», — сказав В. Гройсман.

Прес-служба Верховної Ради.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Роботу парламенту буде модернізовано

Учора у Верховній Раді відбулася нарада за участю глави парламенту Володимира Гройсмана, на якій було представлено тимчасового виконувача обов'язків керівника парламентського апарату Володимира Слишинського (нині обіймає посаду першого заступника керівника апарату Верховної Ради).

Нещодавно у парламентському апараті відбулися кадрові зміни — звільнився за власним бажанням багаторічний керівник апарату Верховної Ради Валентин Зайчук. В. Гройсман подякував В. Зайчуку за плідну роботу та високий професіоналізм і представив Володимира Слишинського. Із ним керівник парламенту свого часу пропрацював понад 10 років, перебуваючи на посаді вінницького міського голови.

Характеризуючи розпочате реформування парламенту, В. Гройсман наголосив, що апарат Верховної Ради потребує змін, але не зміни людей, а зміни системи, модернізації. «Апарат має бути сучасною сервісною службою, у якій кожен має своє місце, — сказав голова парламенту. — Маємо провести дуже швидку, якісну модернізацію, створити електронний парламент, що дасть змогу якісно забезпечити законотворчий процес».

Нині у парламенті працює місія Європарламенту на чолі із Петом Коксом, яка готує свої пропозиції до реформування Верховної Ради. В. Гройсман пообіцяв працівникам парламентського апарату, що не буде «поголовних скорочень», бо він не прихильник усе руйнувати, а прихильник системних рішень, які дадуть змогу зберегти все краще і примножити нове. Натомість В. Гройсман пообіцяв, що відбудеться технічне «переозброєння» роботи парламентського апарату, буде переглянуто рівень зарплат і за два-три місяці мають відбутися перші комплексні зміни. Голова Верховної Ради також зауважив, що у процесі реформування українського парламенту має бути впроваджено кращий європейський досвід.

Глава парламенту окреслив перед новим керівником апарату низку головних завдань:

— Спростити документообіг у апараті Верховної Ради. В. Гройсман підкреслив, що апарат парламенту має бути орієнтований на потреби народних депутатів, комітетів і суспільства.

— Прозорість парламенту — суспільство має знати не лише те, що відбувається у сесійній залі, а й за лаштунками парламенту. В. Гройсман пообіцяв оприлюднити прізвища всіх керівників підрозділів Верховної Ради.

— Прозорість роботи парламентських комітетів — має бути визначено чіткі критерії роботи комітетів, започатковано пряму трансляцію засідань комітетів.

— Зміцнення співпраці зі ЗМІ та створення якісних умов для роботи парламентських журналістів.

— Оприлюднення усіх депутатських запитів.

Своєю чергою тимчасовий в. о. керівника апарату В. Слишинський також запевнив, що процес реформування — не скорочення, а покращення роботи. І що будуть збережені ліпші парламентські традиції. В. Слишинський заявив, що очікує від працівників парламентського апарату пропозицій щодо покращення роботи і дуже розраховує на підтримку.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Валентин Зайчук (ліворуч) та Володимир Слишинський.

Як підтримує Захід нашу битву за свободу

Сьогодні розпочинається робочий візит Першого заступника Голови Верховної Ради Андрія Парубія у Вашингтон. У його рамках український парламентарій візьме участь у форумі «Українська битва за свободу, що триває, — ризик західної невдачі у політичній, економічній і гуманітарній підтримці», який відбудеться в Конгресі Сполучених Штатів Америки. А. Парубій виступить перед учасниками зібрання з доповіддю на тему: «Міжнародні зобов'язання щодо України в галузі безпеки». Загалом поїздка триває до п'ятниці.

Прес-служба Верховної Ради України.

Наша боротьба за нашу свободу є й боротьбою за цінності вільного світу

Під дулами кулеметів волевиявлення не проводяться

ВИБОРИ-2015

Будь-які вибори на окремих територіях Донбасу, проведені не за українським законодавством, не будуть визнані світом та нестимуть загрозу мирному врегулюванню ситуації. На цьому наголосили Президент України Петро Порошенко та Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг, відповідаючи на запитання «Голосу України» під час участі у церемонії відкриття навчань «Україна—НАТО» у Львівській області.

За словами глави держави, реакція на вибори, які у так званих ДНР та ЛРН мають намір провести 18 жовтня та 1 листопада, буде така сама, як на фейкове волевиявлення, що абсолютно не відповідає міжнародному праву та українському законодавству. «Ці вибори не матимуть жодних юридичних наслідків і не будуть визнані ніким у світі», — наголосив Петро Порошенко. Крім того, сказав Президент, вони напряму і жорстко суперечать Мінським домовленостям.

Голосування, зазначив П. Порошенко, має відбутися за українським законодавством. Глава держави зазначив також, що Україна готова обговорювати особливості організації та проведення виборів на окремих територіях Донбасу. Президент назвав головною особливістю той факт, що мільйон людей є тимчасово переміщеними особами та позбавлені можливості здійснити своє волевиявлення. «Це означає, що результат голосування може бути викривлений. Ми готові до дискусії, але ці особливості мають чітко передбачати відповідність вимогам Бюро з демократичних інститутів і прав людини ОБСЄ», — заявив він.

Президент відзначив, що вибори у Донецьку та Луганську мають бути дуже добре підготовленими, з урахуванням усіх попередніх умов — щодо забезпечення діяльності українських ЗМІ, партій, виборчих комісій, а також щодо того, щоб прибрати озброєних людей із вулиць, адже під дулами кулеметів вибори не проводяться. «Має бути зроблено усе, щоб внаслідок цих виборів у нас не було російських військ на нашій території, був перекритий кордон і відновлений український суверенітет над українським Донбасом», — заявив глава держави.

У свою чергу, Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг зазначив, що дії Росії у Криму та на Донбасі є не лише порушенням територіальної цілісності та суверенітету, а й підривом світового порядку. «Це виклик усім, хто хоче мати стабільний і мирний розвиток Європи. Тому ми так категорично та активно підтримуємо Україну і наголошуємо на необхідності поважати та виконувати Мінські домовленості», — заявив він.

Генсек НАТО наголосив, що будь-яке волевиявлення в Східній Україні має відбуватися відповідно до українського законодавства. В іншому разі, за його словами, «вибори будуть вважатися фейковими і не будуть визнані жодною країною-членом Альянсу». «Найважливіше, щоб вони базувалися на українському законодавстві. Це важлива частина імплементації Мінських угод, які є найкращим шляхом мирного врегулювання конфлікту в Україні», — зазначив Єнс Столтенберг.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Лілія ГРИНЕВИЧ: «Наука допоможе Україні завоювати європейський ринок»

Головна мета нового законодавства — створити умови для повноцінної інтеграції української науки у світовий дослідницький простір, щоб український науковий інноваційний продукт міг на рівних конкурувати в Європі та світі. Про це заявила Лілія Гриневич, голова Комітету з питань науки та освіти під час брифінгу перед комітетськими слуханнями щодо нового закону про науку та науково-технічну діяльність 16 вересня 2015 року.

Голова Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти Лілія Гриневич і заступник голови комітету, голова Підкомітету з питань науки, інноваційної діяльності та інтелектуальної власності Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти Іван Кириленко.

На думку голови комітету, новий закон має бути сумісний з європейським науковим простором. Зокрема, відповідати принципам бюджетної прозорості, чесної конкуренції, максимальної відкритості ринку праці для як дослідників, академічної мобільності, а також активно сприяти обігу, передачі наукової інформації та трансферу технологій. «Європейський ринок Україна має завойовувати інноваційним продуктом. І в нас є всі можливості зробити це», — сказала Лілія Гриневич.

Також нове законодавство має відповідати рекомендаціям минулорічних Парламентських слухань «Стан та законодавче забезпечення розвитку науки та науково-технічної сфери держави». Ще одним завданням є демонополізація науки. «Важливо не виростити нового дракона, замінивши одну забюрократизовану монополізовану систему іншою», — наголосила Лілія Гриневич.

Під час комітетських слухань розглянули чотири законопроекти про науку та науково-технічну діяльність (№№ 2244а, 2244 а-1, 2244 а-2, 2244 а-3). Законопроект 2244а представив М. Стріха, заступник міністра освіти і науки. Присутні також заслухали доповіді І. Кириленка стосовно законопроекту 2244а-1, І. Мриглода стосовно законопроекту 2244а-2 та В. Чебанова стосовно законопроекту 2244а-3. Під час слухань не приймали рішення про те, який законопроект брати за основу, оскільки не було кворуму депутатів. Рішення приймуть члени комітету на його засіданні.

«Урядовий законопроект є найкращою основою для подальшої роботи», — зазначила голова Комітету з питань науки та освіти Лілія Гриневич. Водночас вона вказала на низку принципових моментів, які урядовцям слід урахувати у своєму документі. Зокрема, йдеться про розширення прав наукових закладів, поліпшення соціального статусу вчених, а також залучення молодих учених до формування наукової політики.

У слуханнях узяли участь народні депутати, представники міністерств та відомств, обласних державних адміністрацій, національних академій наук, громадських наукових організацій, директори наукових установ, проректори з наукової роботи вищих навчальних закладів.

Фото Володимира СТРУМКОВСЬКОГО.

ДОВІДКОВО

Необхідність розробки нового законодавства про наукову та науково-технічну діяльність було визначено під час Парламентських слухань «Стан та законодавче забезпечення розвитку науки та науково-технічної сфери держави», які відбулися 2 липня минулого року. Розробка нового закону передбачена Коаліційною угодою та Програмою дій уряду.

ФОТОФАКТ

ОчІльник Києва, лідер об'єднаної політичної сили «УДАР-Солідарність» Віталій Кличко подав документи до міської територіальної виборчої комісії для реєстрації кандидатом на посаду міського голови столиці.

Фото Андрія СКАКОДУБА (POOL/УНІАН).

ОПИТУВАННЯ

Чи покращилися послуги у громадському транспорті після підвищення вартості проїзду?

Шлях до роботи та назад став відчутною графою витрат у сімейному бюджеті.

Хоч би що там казало наше «високе керівництво», хоч би як гучномовно переконувало, що ціни на громадський транспорт не підвищувалися з 2008 року і кошти конче необхідні на ремонт та оновлення, кожен розуміє, що і зарплати наші також вже тривалий час залишаються без істотних змін. А де поділися та як використали ті гроші, які ми справно платили за проїзд, питання залишається відкритим...

Та й нині, чи справді триває оновлення та ремонт вагонів метрополітену, тролейбусів, автобусів?.. Чи покращилися послуги у громадському транспорті після підняття вартості проїзду? Із цим запитанням ми звернулися до наших читачів на сайті «Голосу України» (www.golos.com.ua).

92,56% з опитаних респондентів відповіли, що жодних покращень не бачать.

5,79% оптимістично налаштованих сказали, що поки що змін на краще обслуговування не відчувають, але вірять, що з часом вони таки настануть.

І лишень 1,65% з опитаних вже відчули позитивні зміни. Бодай хоч хтось бачить покращення...

Оксана КАЛУГІНА.

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про ратифікацію Договору між Україною та Республікою Сенегал про видачу правопорушників

Верховна Рада України **постановляє**:

Договір між Україною та Республікою Сенегал про видачу правопорушників, вчинений 17 червня 2013 року в м. Дакар, який набирає чинності через тридцять днів після обміну ратифікаційними грамотами, ратифікувати.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 2 вересня 2015 року.
№660-VIII.

(Додаток дивись на сайті www.golos.com.ua)

Закон України

Про ратифікацію Договору між Україною і Республікою Сенегал про правову допомогу у цивільних та кримінальних справах

Верховна Рада України **постановляє**:

Договір між Україною і Республікою Сенегал про правову допомогу у цивільних та кримінальних справах, вчинений 17 червня 2013 року у м. Дакар, який набирає чинності через тридцять днів після обміну ратифікаційними грамотами, ратифікувати.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 2 вересня 2015 року.
№661-VIII.

(Додаток дивись на сайті www.golos.com.ua)

Закон України

Про ратифікацію Договору між Україною та Республікою Сенегал про передачу засуджених осіб

Верховна Рада України **постановляє**:

Договір між Україною та Республікою Сенегал про передачу засуджених осіб, вчинений 17 червня 2013 року в м. Дакар, який набирає чинності через тридцять днів після обміну ратифікаційними грамотами, ратифікувати.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 2 вересня 2015 року.
№662-VIII.

(Додаток дивись на сайті www.golos.com.ua)

Постанова Верховної Ради України

Про визначення представників Верховної Ради України у складі комісії з проведення конкурсу на зайняття адміністративних посад у Спеціалізованій антикорупційній прокуратурі

Відповідно до частини другої статті 8[1] Закону України «Про прокуратуру» Верховна Рада України **постановляє**:

Визначити до складу комісії з проведення конкурсу на зайняття адміністративних посад у Спеціалізованій антикорупційній прокуратурі таких осіб:

Горбач Володимир Анатолійович (за згодою),
Левченко Катерина Борисівна (за згодою),
Мері К. Батлер (за згодою),
Нищук Євген Миколайович (за згодою),
Філенко Володимир Пилипович (за згодою),
Шабунін Віталій Вікторович (за згодою),
Шишкін Віктор Іванович (за згодою).

Голова Верховної Ради України
В. ГРОЙСМАН.

м. Київ, 17 вересня 2015 року.
№707-VIII.

Постанова Верховної Ради України

Про визначення представника Верховної Ради України у складі конкурсної комісії з відбору на зайняття посад членів Національного агентства з питань запобігання корупції

Відповідно до статті 5 Закону України «Про запобігання корупції» Верховна Рада України **постановляє**:

Визначити до складу конкурсної комісії з відбору на зайняття посад членів Національного агентства з питань запобігання корупції за поданням Комітету Верховної Ради України з питань запобігання і протидії корупції Сущенка Володимира Миколайовича - доцента факультету правничих наук Національного університету «Києво-Могилянська академія».

Голова Верховної Ради України
В. ГРОЙСМАН.

м. Київ, 17 вересня 2015 року.
№708-VIII.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 176 (6180)
СЕРЕДА, 23 ВЕРЕСНЯ 2015

За повідомленням обласної прокуратури, представники «Правого сектору» зберігали у житловому будинку систему пуску протитанкових ракет, три ручні гранати із запалами і незліченну кількість автоматних патронів. Арсенал виявили правоохоронці після підриву на гранаті в партійному офісі бійця цієї організації, *передає наш власкор Іван Загурський*

Чергову партію бурштину орієнтовною вартістю понад 2 млн. грн. вилучено на Рівненщині в іномарці мешканця Волинської області під час спільної операції правоохоронних органів. В авто також були рушниця марки Форт207 та пістолет марки ПМР, *інформує наш власкор Олександра Юркова*

Валентина СИМОНЕНКО: «Найголовніше питання — робота судді в умовах реформи»

11—12 листопада в Києві працюватиме 13-й з'їзд суддів України. Про те, що планують вирішити на ньому судді, які приїдуть з усієї України, як поновити довіру до судової влади і забезпечити виконання судових рішень, ми запитали голову Ради суддів України, суддю Верховного Суду України Валентину Симоненко **(на знімку).**

— Валентино Миколаївно, які завдання стоять перед з'їздом суддів України?

— На порядку денному, який затвердила Рада суддів, що буде запропоновано з'їзду, як на мене, найголовніше питання — робота судді в умовах реформи, питання щодо Конституційного Суду, щодо членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів і переобрання Ради суддів.

— Уточніть, що значить питання Конституційного Суду, тобто обрання нових членів КС?

— На сьогодні є заява судді Бринцева про його звільнення в зв'язку з тим, що у нього закінчився строк перебування на посаді. А тому його потрібно переобрати. Друге, до цього часу з'їзд не визначився з суддями Конституційного Суду, як того вимагає Закон «Про відновлення довіри до судової влади». На попередньому з'їзді було дано доручення Раді суддів розробити проект регламенту звільнення і призначення суддів КС. Пізніше цей регламент було затверджено. Проте питання про звільнення суддів ще не закрито: немає рішення з'їзду про звільнення або не звільнення суддів відповідно до зазначеного закону. Саме з'їзд має визначитися стосовно всіх суддів. Якщо з'їзд прийме рішення про звільнення всіх суддів — тоді призначатимуться всі судді, які перераховані в Законі «Про відновлення довіри до судової влади». Якщо з'їзд не прийме такого рішення, тоді кадрове питання стосуватиметься лише однієї посади судді КС, яку сьогодні обіймає Бринцев.

Загалом звільнення всіх суддів, як дехто пропонує зробити в рамках конституційної реформи, є проблематичним. Думаю, що на з'їзді буде обговорено і це питання.

— А як ви ставитеся до пропозиції закріпити право громадян на конституційне подання?

— Дуже позитивно. Це міжнародна практика. Громадянин повинен мати право звертатися до Конституційного Суду у разі, якщо він вважає, що закон не є конституційним, порушує його права і свободи. У нас сьогодні таке право також є, але воно опосередковане і реалізується через Верховний Суд України. При цьому не завжди ВС погоджується з громадянином. Тому не всі звернення громадян сьогодні можуть потрапити на розгляд КС України.

— Але тоді Конституційний Суд буде перевантажено справами, особливо попервах, коли таке право на звернення отримають громадяни.

— Так, такі побоювання є. Бо наші громадяни, по-перше, не завжди розуміють, що таке, зокрема, конституційна скарга, по-друге, не звикли користуватися професійною адвокатською допомогою. Часто-густо професійність адвоката визначається тим, скільки він говорить і як він кляне владу і суди. На жаль, це до потрібних наслідків не приводить. Тому можу погодитися, що Конституційний Суд на початку буде завалений такими скаргами. Проте все залежить від того, наскільки швидко судді ці скарги розглядатимуть і як будуть наслідки. Сподіватимуся, що КС подолає це навантаження і громадяни врешті-решт навчаться писати і зрозуміють, в яких випадках закон є неконституційним і коли його треба оскаржувати в КСУ. Закон перевіряється практикою, і тільки на практиці можна визначити, наскільки він корисний. Рано чи пізно матимемо професійні звернення і все стане на свої місця.

— Однією з новел судової реформи є те, що Конституційний Суд України не матиме права на тлумачення законів. Лунають різні пропозиції стосовно того, хто матиме таке право. Одні пропонують віддати це право Верховній Раді України, інші — Верховному Суду. Що ви думаєте з цього приводу?

— Ми можемо повернутися до тлумачення законів Верховною Радою, але це з точки зору парламентаризму не притаманна функція єдиного законодавчого органу. Верховна Рада має писати закон так, щоб сама Верховна Рада його не пояснювала, тому що складовою судової реформи має бути якість закону. Щоб закон був чітким, зрозумілим і не мав двоякого тлумачення. Щоб не можна було з норми закону сказати: а тут можна так або так. Я починала працювати в суді після школи, це — до розвалу Радянського Союзу. Судді, з якими я працювала, всього 4 чи 5 разів за весь час моєї роботи тлумачили норму закону, де були незрозумілості. Нині ж ми кожну статтю в суді маємо тлумачити, причому вони часто в одному законі ще й суперечать один одному. Ще є велика проблема — термінологія. Виявляється, що одне і те саме слово в різних статтях застосовується з різним змістом. А цього взагалі в законі не може бути. Так було, наприклад, коли Верховний Суд тлумачив 559 статтю Цивільного кодексу щодо слова «вимога». І коли ми з'ясували, як тлумачить це сам Цивільний кодекс, то виявилося, що за правовою традицією, за тим змістом, який вкладено в інших законах у розвиток цієї статті, «вимога» трактується як позов, а в інших статтях, як просто вимога в будь-якому випадку: чи усна, чи письмова, чи позов. Якщо таке тлумачення закону, то і судове рішення виходить суб'єктивне. Будь-яке тлумачення закону — це суб'єктивізм. Один суддя так тлумачить, другий — по-іншому і, врешті-решт, непорозуміння. А суддя в цьому випадку виходить винуватий. Я хочу сказати: на жаль, нині в суспільстві нав'язується думка, що рішення суду має бути абсолютним, до абсолютну об'єктивним, до абсолютну законним, до абсолютну виваженим. Такого в принципі бути не може. І такого в світі немає. Будь-яке рішення суду має під собою елементи суб'єктивізму. Чому? По-перше, тому що суддя аналізує: один суддя може проаналізувати одні і ті само обставини так, а другий — по-іншому. І цього уникнути ми ніколи не зможемо. Інше питання, що за однакових обставин судді по-однаковому тлумачили закон. Хоча і тут є елемент суб'єктивності.

До реформування правосуддя, та і зміни законодавства в цілому, треба ставитися обережно — не можна зрівняти все з землею і щось побудувати, бо це не сарай. Це суспільні правовідносини. Вони вибудовуються роками, десятиріччями, століттями. Вибудовуються так, як потрібно цьому суспільству. Так, ми втратили майже сто років у розвитку правової системи. Але це не значить, що нам треба знову все зрівняти з землею («до основ, а затем...»), бо тоді втратимо ще 100 років. Нам потрібно проаналізувати, систематизувати і сказати: це у нас гарно, це погано, це потрібно трохи підфарбувати. Наприклад, сьогодні дехто з політиків каже, що суддів треба призначати на конкурсній основі. Коли їм кажеш, що судді з 2010-го призначаються на конкурсній основі, вони дуже дивуються.

— Як воно — здійснювати правосуддя в умовах, коли в суспільстві сформовано негативне ставлення до суддів? Чи завжди справедливі звинувачення всіх суддів у корупції і непрофесіоналізмі?

— Справді, нині суспільство ставиться негативно до суддів, і цьому є декілька причин. Перша: поведінка суддів і рішення, які вони приймають. Друге: наміри політиків досягнути певної щаблини політичної ієрархії. Річ у тім, що судова влада серед усіх інших гілок влади найменш захищена. Чому? Вона не може застосовувати репресивних заходів сама по собі. Прийняти рішення ще не значить виконати його. А виконують рішення суду органи виконавчої влади. Потім, на жаль, так сталося, що деякі політики взяли це гасло за гасло своєї політичної діяльності, і, незважаючи на те, що більшість скарг, більшість рішень є законними, підняли це гасло і переконали суспільство, що всі судді корумповані, непрофесійні і не відповідають своїй посаді. Якщо безпристрасно проаналізувати статистику, то виходить, що з 4 мільйонів рішень у судових справах, наприклад, з цивільних спорів, оскаржуються лише приблизно 7 відсотків. Ця середня цифра оскарження і є відображенням реального рівня недовіри до судової влади. Інші 93 % учасників (сторони) судового процесу довіряють суду. Іноді, на жаль, рівень довіри міряють кількістю скарг на суддів, забуваючи, що у такий спосіб скаржник у більшості випадків намагається впливати на рішення суду.

Коли нашим іноземним партнерам кажуть, що у нас три тисячі скарг на суддів, вони хапаються за голову. Але ніхто не каже, що з цих трьох тисяч лише по декількох сотнях відкривається дисциплінарне провадження, а решта скарг стосується не суддів, а оцінки рішення суду. З метою налякати суддю, щоб він боявся, що коли він ухвалить рішення не таке, як потрібно, завтра на нього розглядатиметься ця скарга. І, до речі, всі ті соціологічні опитування, які у нас використовують політики, дуже відносно демонструють рівень довіри.

— Чому?

— Якщо запитують у людей, які відвідують суд, то рівень довіри, за будь-яким опитуванням, — від 42 до 48 відсотків. До речі, це середній відсоток довіри до суду в країнах Європи. Якщо запитують людей, так би мовити, з вулиці, то рівень довіри від 2 до 15—18 відсотків. Про що це свідчить? Люди, які не стикаються з судом безпосередньо, до нього ставляться більш негативно, ніж ті, які відвідують суд, які звертаються до нього. То що головніше, який рівень довіри до суду головніший: тих людей, які звернулися до суду, чи тих, хто формує своє ставлення з засобів масової інформації, виступів політиків чи Інтернету? Завжди знайдеться певна частина людей буде негативно налаштована до суду, оскільки в будь-якому спорі є дві сторони, і одна з них залишиться незадоволена рішенням суду.

Тепер стосовно звільнення всіх суддів. На конституційній комісії один з депутатів заявив, що давайте все ж таки звільнимо, але дамо право працювати, поки не пройде конкурсний відбір нових суддів. Виникає запитання: як суддя працюватиме, якщо його звільнено? По-перше, у нього не буде повноважень, а по-друге, яка буде якість такої роботи? Чи треба протягом 2—3 років, поки йтиме формування нового суддівського корпусу, тримати суддю у заручниках?

У Європі вважають, що це дуже хибна практика, і вона вже була використана в деяких державах, зокрема Сербії. Ця країна вже декілька років не може вийти з кризи судової влади, загостреної ще й перебільшенням витрат бюджету на заробітну плату двох складів суддів.

Хотіла б звернути увагу суспільства на критику суддівської спільноти, що нібито судді не хочуть очищуватися. Рада суддів 3 вересня ухвалила положення про оцінку суддів, і вже у вересні розпочнеться оцінювання суддів ВСУ. Також погоджено положення у Вищій кваліфікаційній комісії суддів про іспити. І мені б хотілося, щоб суспільство зрозуміло: судді не бояться цих іспитів, оцінювання і решти заходів, спрямованих на досягнення кращої якості суддів. Якщо проводити оцінювання суддів, то проводити його потрібно відповідно до міжнародних норм. Бо коли судді не зможуть себе захистити згідно з міжнародними нормами, то вони не зможуть захистити будь-яку людину. А за міжнародними стандартами працюючий суддя має спочатку оцінюватися за його попередньою роботою, а після цього вже оцінюються його знання. Оцінювання попередньої роботи дає можливість виявити не те, який ти великий знавець права, а те, як ти вмієш його застосовувати, яка в тебе етика, як ти поводишся, чи є в діяльності судді корупційні складові, як швидко ти готуєш рішення, як швидко ти розглядаєш справи. Якщо ми підемо цим шляхом оцінювання, то це і означатиме, що судді будуть об'єктивно оцінюватися. Якщо ми оцінюватимемо лише знання судді, результатів, які бажає суспільство, ми не отримаємо.

Оцінювання судді має проводити Вища кваліфікаційна комісія суддів, і за результатами оцінювання, по-перше, вона публікує на своєму сайті звіт, а по-друге, оцінювання проводиться публічно. Тобто на цьому оцінюванні можуть бути присутні зацікавлені особи, журналісти. Вимоги закону саме такі: публічність, присутність судді і зацікавлених осіб.

Треба визнати, що не всі судді бажають іти на оцінювання. Але якщо ми хочемо оновити суддівський корпус, то це треба робити.

Щодо оновлення судових кадрів є ще одна проблема. Судді, які б сьогодні, наприклад, за віком могли піти у відставку, не роблять цього. Бо зміни до грошового утримання суддів у відставці призвели до того, що суддя, який пропрацював у системі 40 років, матиме забезпечення в розмірі трохи більше трьох тисяч гривень на місяць. Безумовно, в умовах сьогоднішньої економічної кризи — це, можливо, нормально. Але закон, який раніше гарантував судді належне забезпечення при виході у відставку, не діє стосовно суддів, які нині вирішили піти на заслужений відпочинок. Якби уряд пішов назустріч суддям і збільшив розмір грошового утримання, то оновлення суддівського корпусу пройшло б не так жорстко, як сьогодні це намагаються зробити.

Верховний Суд України звернувся з цього приводу до КСУ, і сподіваємося, що раніше встановлені гарантії діяльності суддів будуть поновлені.

— Але питання конституційності останніх рішень щодо пенсійного забезпечення стосується не лише суддів, а й державних службовців, працівників прокуратури, деяких інших категорій. Чому ВС звернувся до Конституційного Суду лише стосовно суддів?

— Верховний Суд України сьогодні не має права звернення до КС з будь-яким конституційним поданням. Верховний Суд України в межах своєї компетенції може звернутися лише з питань судоустрою. Проте у разі задоволення подання ВСУ Конституційним Судом інші зацікавлені особи матимуть змогу використовувати положення і принципи, які закріпить у своєму рішення КС, і вже звертатися самостійно за захистом своїх прав, посилаючись на це рішення.

— Невиконання судових рішень у нас стало національною традицією. За інформацією Мін'юсту майже 80 % судових рішень не виконуються. Чи варто підпорядкувати суддям судових виконавців? Чи у вас є інші рецепти вирішення цієї проблеми?

— Цю проблему потрібно вирішувати системно. Вона безпосередньо пов'язана з навантаженням суддів, бо навантаження в судах безпосередньо впливає на навантаження в державній виконавчій службі. Сьогодні навантаження в судах невиправдано збільшується. Чому невиправдано, бо більшість справ — це спори з державними органами. І не тільки в адміністративному, а й у загальних, у господарських судах. Аналіз цих справ свідчить, що державні органи за причин невизначеності законодавства і відсутності бажання брати на себе відповідальність не виконують більшості своїх функцій і змушують тим самим людей звертатися до суду. Допоки державні органи не будуть виконувати належним чином те, що вони мають робити, ситуацію з виконанням судових рішень ми не виправимо. І приватні виконавці також нічого зробити не зможуть. Хоча б тому, що приватник хоче завжди отримати прибуток. Чи буде приватний виконавець виконувати рішення відносно держави, де він скоріше не отримає прибуток? І які рішення він виконуватиме? Чи візьме він рішення на користь пенсіонера, який не зможе йому заплатити? До речі, більшість невиконаних судових рішень саме цієї категорії стосовно Пенсійного фонду. Вони роками лежать у виконавчій службі. Хто з чиновників Пенсійного фонду чи виконавчої служби поніс за це покарання? Або рішення щодо виплати заробітної плати на державних підприємствах і установах? Чи братиме приватний виконавець на виконання ці рішення? І чи може вчитель, бібліотекар сплатити йому якийсь відсоток?

Навіть якщо взяти рішення Європейського суду з прав людини, то і там більшість рішень по Україні пов'язані саме з невиконанням рішень наших судів. І це не вина судової влади. Як, скажіть, державному виконавцю реалізувати, наприклад, рішення зі стягнення аліментів, коли у боржника не має «білої» зарплати, все отримує в конверті, а то й просто поїхав на заробітки за кордон. Такі умови життя створила наша держава. І поки вона їх не змінить, ситуація з виконанням рішень судів не виправиться.

— Дякую за бесіду.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Люди, які не стикаються з судом безпосередньо, до нього ставляться більш негативно

Вітчизняна трансплантологія: яким бути новому закону?

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Важливий напрям сучасної хірургії — пересадка органів приреченим хворим з метою їх порятунку і повернення до повноцінного життя, який у нашій країні практично ледь жевріє через недосконале законодавство, має підстави вже невдовзі отримати можливість для прискореного розвитку. Це станеться в разі ухвалення українським парламентом змін до прийнятого ще у 1999 році Закону «Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людини».

Один із законопроектів розроблено Міністерством охорони здоров'я і зареєстровано народними депутатами Іриною Сисоєнко («Самопоміч»), Костянтином Яринічем і Олегом Мусієм (Блок Петра Порошенка) та Олексієм Кириченком (Радикальна партія Олега Ляшка). Як стверджується на сайті відомства, прийняття нової редакції законодавчого акта стане дефакто поштовхом до кардинальної реформи у сфері трансплантації.

За словами першого заступника очільника МОЗ Олександри Павленко, пропонується, зокрема, скасувати презумпцію незгоди на донорство, передбачену статтею 16 чинного закону. Згідно з нею в Україні заборонено вилучати органи померлої людини, якщо за життя вона не дала відповідної офіційної згоди. Щоправда, це можна робити з дозволу родичів покійних, але, як засвідчує багаторічна практика, отримати його в умовах емоційного збудження внаслідок тяжкої втрати практично малоймовірно. Тим паче що терміни на вилучення органів у таких випадках дуже стислі. Отже, на переконання фахівців, найсерйознішим гальмом розвитку трансплантології в Україні якраз і є стаття 16 чинного закону. У законопроекті відповідна норма прописана з точністю до навпаки, тобто замінена на презумпцію згоди. Визначено також процедурні моменти, порядок проведення трансплантації. Олександра Павленко зазначає, що поряд з оновленням закону ініціюється низка змін до Кримінального і Кримінального процесуального кодексів. Отож співавторами проекту виступили СБУ, Генпрокуратура та МВС. Передбачено також посилення відповідальності за злочини в трансплантології. Для порушників, приміром, поряд із позбавленням волі передбачається заборона здійснювати в подальшому медичну діяльність, що буде також дуже серйозним покаранням.

Слід зазначити, що доля вітчизняної трансплантології давно турбує провідних учених медичної галузі, хірургів, лікарів, політиків, громадських діячів. Її проблеми неодноразово обговорювали на розширеному засіданні Національної академії медичних наук, круглому столі у Верховній Раді, їх порушували в публікаціях «Голосу України», остання з яких вміщена в номері за 14 липня 2015 року під заголовком «Врятувати рятівну галузь медицини».

За інформацією, яку редакції надав директор Національного інституту хірургії і трансплантології імені О.О. Шалімова НАМН України професор Олександр Усенко, станом на лютий нинішнього року в нашій країні проживають та перебувають на обліку 1227 осіб із трансплантованими органами, які отримують імуносупресивну терапію за кошти державного та місцевого бюджетів. Протягом минулого року здійснено 134 трансплантації органів: 116 — нирок, решта — печінки. Водночас стосовно нирок річна потреба перевищує 2500, печінки — майже 1500. Трансплантацій серця в Україні за 20 років виконано лише 8 (за потреби 1000—1500 на рік). Загалом щорічна середня кількість пересадок органів не перевищує 130—140. Це означає, що **сьогодні в Україні виконується жалюгідні два відсотки від річної потреби трансплантацій**.

Багато наших співвітчизників не мають можливості замінити нефункціонуючий орган, залишаючись, у кращому разі, приреченими. 15 тисяч хворих в нашій країні позбавлені можливості трансплантації через відсутність донорів. І їх кількість постійно зростає. За статистикою, щороку, скажімо, з'являється ще майже 5 тисяч пацієнтів, які потребують пересадки, зокрема нирки. А це означає, крім усього, що держава витрачає дедалі більше коштів на гемодіаліз. Як зазначають фахівці, щорічний його курс для одного пацієнта вартує понад 200 тисяч гривень без урахування соціальних виплат та витрат на імунодепресанти. Отож є очевидним той факт, що трансплантація нирки економічно вигідніша, ніж діаліз. Беззаперечним є і соціальний виграш, адже хворі завдяки пересадці органа повертаються до повноцінного життя.

На думку професора Олександра Усенка, яку він висловив у розмові з кореспондентом «Голосу України», «законопроект — нормальний, відповідає стандартам розвинутих зарубіжних країн. Вважаю: якщо людина за життя не заявила про незгоду в разі смерті стати донором, то вона стає ним автоматично. Звичайно, слід враховувати і думку родичів. Але головне, що розвинута трансплантологія потрібна людям, на неї чекає суспільство. Законопроект якраз і спрямований на те, щоб зробити цю життєво важливу галузь медицини досконалішою і доступнішою». Олександр Усенко не виключає варіанта об'єднання поданого документа з альтернативними, використання раціональних зерен із них. «Але те, що закон необхідно якомога швидше ухвалювати, є очевидним і безсумнівним», — каже він.

Необхідність прийняття нового «трансплантологічного» закону підтримує і голова Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я Ольга Богомолець. Але її позиція щодо унормування питання про донорство протилежна. В основу підготовленого нею спільно з Оксаною Корчинською і зареєстрованого на початку серпня у Верховній Раді альтернативного законопроекту про трансплантацію, навпаки, покладена презумпція незгоди. Тепер, пише Ольга Богомолець на своєму персональному сайті, **депутатам доведеться обрати одну із двох протилежних моделей**, продемонструвавши, наскільки вони готові враховувати думку громадян України, приймаючи рішення, що зачепить кожного із нас». На переконання голови парламентського комітету, «тільки презумпція незгоди ставить заслін для злочинців».

Водночас Ольга Богомолець зауважує: «Дедалі частіше найбільш ефективним, а часом і єдиним методом лікування й порятунку життя людини є трансплантація органів. За попередніми статистичними даними, в Україні щорічно гинуть від 40 до 60 потенційних донорів на мільйон населення, що становить майже 3 тисячі донорів, які могли б урятувати 10 тисяч хворих. Завдяки пересадці органів виживають і живуть повноцінним життям ті, хто був приречений на смерть або інвалідність, зазначає співавтор альтернативного законопроекту. Але поки біда обходить нас стороною, ми рідко замислюємося про трансплантологію і нам складно уявити, що завтра нам самим буде життєво необхідно замінити якісь органи.

На думку голови комітету, в майбутньому українському законі про трансплантацію мають бути враховані інтереси всіх сторін: і тих людей, які потребують допомоги (пересадки донорського органа), і тих, чиї органи будуть використані для цієї допомоги, нехай навіть на цю хвилину ці люди будуть мертві. І передбачена серйозна кримінальна відповідальність за порушення відповідних правових норм. Ольга Богомолець переконана, що законопроект такого серйозного рівня й такої соціальної значимості потребує найширшого обговорення.

За її словами, «не просто цікаво, а життєво важливо, почути на сторінках ЗМІ, на круглих столах, на громадських слуханнях думку людей, представників медичної громадськості та релігійних конфесій про всі варіанти закону». Також, наголошує Ольга Богомолець, потрібно пам'ятати: посмертне донорство — єдина форма порятунку багатьох людських життів. За прогнозами, до 2020 року кожна країна матиме свій закритий простір для трансплантології та різко обмежить трансплантаційний туризм. Нам треба встигнути прийняти правильний закон і сформувати правильні погляди українців на жертовний порятунок життя, на здатність людини до усвідомленої згоди на донорство. Але зробити це так, щоб людина не нашкодила собі особисто, допомагаючи іншій.

Отже, належить зробити вибір між наявною сьогодні презумпцією незгоди та презумпцією згоди, яку фахівці вважають головною умовою реформування і розвитку вітчизняної трансплантології. Не можу в цьому контексті обійти думки, висловлені в розмові зі мною людьми, для яких, напевно, медицина і життя — поняття нероздільні. «Однозначно презумпція згоди!» — така позиція генерального директора Інституту серця, члена-кореспондента НАМН України Бориса Тодурова, який у 2000-му вперше в історії нашої країни здійснив пересадку серця смертельно хворому пацієнту. Те саме заявляє президент Національної академії медичних наук Андрій Сердюк: «Тільки презумпція згоди. Інакше трансплантології в нашій країні не буде».

Що ж, слово за парламентом...

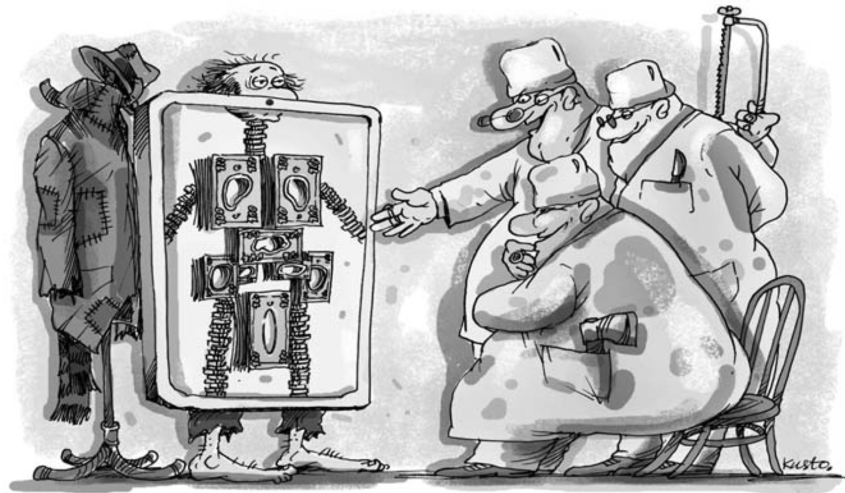
Віктор КОЛОМАК.

Київ.

ПРЯМА МОВА

Ольга БОГОМОЛЕЦЬ:

«З одного боку, всі розуміють, що необхідність в удосконаленні «трансплантологічного» законодавства, до того ж досить жорстка необхідність, назріла давно — вже стає соромно за неспроможність вітчизняної охорони здоров'я і необхідність відправляти українських дітей у ту таки Білорусь, тому що там є можливості, яких немає в нас. (У сусідній державі діє норма, що передбачає презумпцію згоди. — Авт.). З другого боку, в умовах тотальної корупції, економічної кризи, війни і відкритого кордону, в яких перебуває нині наша країна, законодавчі норми на базі презумпції згоди повинні бути прописані винятково суворо і принципово».

Мал Олексія КУСТОВСЬКОГО.

P.S. *Коли матеріал уже було підготовлено до друку, прес-служба Національного інституту серцево-судинної хірургії імені М. Амосова НАМН України поширила повідомлення, в якому, зокрема, йдеться: «Десятки хворих людей, що потребують трансплантації серця, в очікуванні: продовжити пошук коштів на операцію за кордоном чи є надія отримати допомогу у своїй країні? Сьогодні до інституту практично щодня звертаються пацієнти, котрі потребують трансплантації серця. Невтішний діагноз та рахунки за операцію за кордоном, що починаються від 150 тисяч доларів, практично забирають у хворих надію на життя. До операції доживають одиниці. Ситуацію можна змінити, та робити це необхідно вже сьогодні.*

Поки тривав довгий процес підготовки проекту закону, Національний інститут серцево-судинної хірургії імені М. Амосова з надією розпочав підготовку до початку ери трансплантації серця в Україні. Упродовж трьох років бригада найкваліфікованіших фахівців інституту пройшла навчання та стажування на базі провідних кардіохірургічних клінік світу, що успішно займаються трансплантацією серця. Спеціалісти не лише вдосконалювали свої знання та навички, вивчаючи трансплантацію серця як медичну маніпуляцію, вони отримали величезний досвід в організації процесу «трансплантація серця» на всіх рівнях: від загальнодержавного регулювання до внутрішньолікарняного. Сьогодні кардіохірурги можуть з упевненістю сказати: ми готові. Справа за законодавцями базою та в сприянні держави на найвищому рівні»...

А ТИМ ЧАСОМ

Британські хірурги вперше пересадили людині штучні очі

У Великій Британії лікарі з Манчестерської королівської клініки хірургії ока вперше здійснили пересадку біонічного очного протеза пацієнтові з порушенням зору. **За повідомленням BBC**, першим пацієнтом, якому технології допомогли перемогти старечу сліпоту, став вісімдесятирічний британець Рей Флінн. Операція з імплантації очного протеза тривала чотири години. Нині Флінн перебуває під наглядом лікарів, які відзначають швидке відновлення зору в пацієнта.

Біонічний імплантат отримує візуальну інформацію з мініатюрної камери, вбудованої у спеціальні окуляри. Протез конвертує «картинку» в серію електричних імпульсів, які бездротовим каналом передають інформацію прикріпленим до сітківки електродам.

Фото ecolife. ru

ТРИВОЖНА ДИНАМІКА

Смертність перевершує народжуваність

Народжуваність в Україні в січні—липні 2015-го порівняно з аналогічним періодом минулого року зменшилась на 13,5 відсотка — до 239,103 тисячі осіб, **повідомляє УНН із посиланням на дані Держстатистики**. І хоча смертність також зменшилася на 4,8 відсотка, її показник (361,5 тисячі) на 122397 осіб перевершує народжуваність.

За інформацією Держстату, населення України на 1 серпня 2015 року без урахування тимчасово окупованої території АРК і м. Севастополь становило 42 мільйони 813 тисяч 557 осіб. Порівняно з даними на 1 липня (42 мільйони 823 тисячі 188) за місяць українців стало менше на 0,03 відсотка, або на 9631 людину.

Згідно із прогнозами ООН, в разі збереження динаміки скорочення населення до 2030 року населення України може зменшитися до 39 мільйонів людей.

ДЕНЬ

За перешкоджання професійній діяльності журналіста проти бійців батальйону «Айдар» відкрито кримінальне провадження. Напередодні, після ДТП біля с. Улянівка Миколаївського району, за участю бійців батальйону було скоєно напад на медійників, які прибули на місце події, *передає наш власкор Кирило Рижанов*

«Браслети життя» від юних земляків

Делегація з Луцька на чолі з міським головою Миколою Романюком нещодавно відвідала волинян, які служать в зоні АТО. Гості з Луцька, що вже не вперше бувають у Волновасі, вручили бійцям комплекти військової форми, футболки, дизельний генератор, запасні частини для ремонту автомобільної техніки, біноклі, засоби гігієни, продукти, українські книги…

Напередодні поїздки голова наглядової ради благодійного фонду «Волинська родина» Ігоря Єремеєва Олена Палагута звернулася до Миколи Романюка з проханням передати бійцям 72-ї бригади автомобіль. Зауваживши, що його планував власноруч вручити бійцям народний депутат. Проте трагічна смерть завадила йому це зробити. Відремонтував, пофарбував і укомплектував машину депутат Луцької міської ради Євген Ткачук. Микола Романюк виконав місію і, побувавши на передовій, вручив військовим авто.

Особливим подарунком для волинян, які служать поблизу Волновахи, стали малюнки та футболки, розмальовані за спеціальною технологією дітьми учасників АТО. На передовій кожен солдат отримав від дітей Луцька «браслет життя», який має унікальну властивість за потреби перетворюватись на триметровий канат і виручити бійця в екстремальних умовах. У кожен браслет діти поклали лист підтримки.

Від благодійного фонду «Дитяча місія. Україна» солдатам вручили продуктові набори, а для травматологічного відділення Волноваської лікарні — медичні бандажі, стерильні перев'язувальний матеріал, сечоприймачі… Поблизу розташування однієї з військових частин делегація з Луцька відвідала Ольгинську селищну раду та передала іграшки для місцевого дитячого садочка.

Також лучани побували на місці загибелі біля села Благодатне Волноваського району у травні 2014 року військовослужбовців 51-ї ОМБр. Про трагедію тепер нагадує встановлений там пам'ятний хрест та меморіальна дошка. Священнослужителі відслужили біля них панахиду за загиблими. Рідні воїнів: мама Віталія Махновця — Марія та дружина Дмитра Йовзика — Оксана разом з усіма помолилися за упокій душ бійців.

У рамках візиту лучани взяли участь у заходах з нагоди 134-річчя Волновахи та Дня визволення міста від нацистських загарбників. Свої пісні під час святкового концерту військовослужбовцям і місцевим жителям подарували народний артист України Василь Чепелюк та дует "Душа Волині" у складі заслуженої артистки України Алли Опейди та заслуженого працівника культури України В'ячеслава Судими. Під час урочистостей луцький міський голова Микола Романюк отримав з рук волноваського міського голови Сергія Демченка нагороду «Знак пошани» Волноваської міської ради.

Міський голова Луцька Микола Романюк (другий праворуч) ***передає подарунки бійцям АТО.***

Народний депутат України Дмитро Лубінець, обраний від Волновахи, від імені своїх земляків вручив луцькому міському голові ікону св. Миколая Чудотворця.

Прощаючись, гості з Волині запевнили, що це не останній візит у Волноваху, і, в свою чергу, вони раді будуть бачити в Луцьку гостей з міста-побратима.

Максим СОЛОНЕНКО.

Волинська область.

Фото прес-служби Луцької міської ради.

Старший солдат Ігор ЄМЕЛЬЯНОВ: «Я не прагну нагороди заради слави чи визнання, але хочу чітко знати: так чи ні...»

ГЕРОЇ В ОСОБАХ

Український військовий, солдат Ігор Ємельянов перебував у зоні АТО із середини грудня 2014-го до середини лютого 2015 року у складі зведеного загону Повітряних сил Збройних Сил України на позиції «Зеніт», між Донецьком і аеропортом та в місті Авдіївка Донецької області. 22 січня взяв участь у запеклому бою з проросійськими терористами. Перебуваючи під постійними обстрілами ворогів, гранатометник Ємельянов виявив надзвичайну мужність та хоробрість: ризикуючи життям, він особисто із РПГ знищив сім БМП, БТР, два автомобілі «Урал» і завдав значних втрат живій силі терористів.

— Ігоре, чому ви маєте такий псевдонім — «Сокіл»?

— Нам дали годину, щоб вибрати, як називатися, і кожен придумав собі те, що було йому до душі. Я порадився зі своєю дівчиною по телефону... На полігоні мені дали посаду ерпегешника. Згодом я підтвердив правильність вибору нового імені на практиці — значна більшість вистрілів була успішна. Усе тоді робилося поспіхом. На збори нам дали сім днів: себе зібрати, документи оформити, підготувати техніку і розкласти набої.

— Як обрали професію військового?

— Моя мама понад двадцять років пропрацювала телефоністкою у війську. Із дитинства мріяв про професію захисника Батьківщини. Завжди знав, що це — моє. Цікавився військовою справою у різних виявах. Юридичний факультет я закінчив заочно, пішов на контракт. Вже понад рік переслужив за ним.

— Яким вам запам'ятався той доленосний день 22 січня 2015 року?

— На пост ми заступали по сім чоловік — командир та шість бійців. Зміна відбувалася щочотири години. Ми прокинулися близько дев'ятої, поїли й пішли на пост. І тут раптом помітили колону техніки, що рухалася з боку селища Спартак. У неї були розпізнавальні зображення, схожі на наші. Але ніхто не був упевнений. Ми по рації передали, що бачимо невідому колону. Керівництво віддало наказ не стріляти. Через деякий час скомандували стріляти, потім знову — не стріляти. Ми почали хвилюватися, не знали, що ж робити... Тоді по рації я почув голос полковника Олександра Туринського («Графа»): «Вогонь зі всіх стволів!» Усе почалося близько 10-ї ранку і закінчилося аж увечері... До того, перший час, було спокійно. А потім нас стали накривати мінами, обстрілами. Через це не могли навіть буржуйки запалити, бо по місцевості працювали снайпери і могли за димом визначити наше розташування. Ми жили не в бункері, а поруч. Я побіг, усіх розбудив. Повернувшись на пост, помітив, що до проміжку в стіні під'їхав ворожий БТР, і мене відразу взяли на приціл на відстані метрів десяти... Я вибіг на пагорб, який проглядався зусібіч (*солдат раптом замовкає, його погляд зосереджується десь удалині.* — **Авт.**) Словом, із 23 моїх пострілів було лише два промахи. Один — конкретний, а другий — рикошет. Вцілив по одному «Уралу», по другому. Того ж дня був інший момент: почув, що наближається танк. Його прикривав один ворожий снайпер і чотири терористи. За нами мали були українські пости — «Конкорд» і «Піраміда». Та вони відступили. Чекаючи, коли танк під'їде ближче, я помітив, що гранатомет погано заряджений. Ракета при заряджанні не видала характерного звука. Я виліз із окопу, під час нищівної перестрілки мене не помітили, але загроза для життя була дуже висока. Часу — кілька секунд. Все промайнуло перед очима. Нарешті дозарядив зброю, навів і вистрілив із відстані метрів 10—11 і влучив. В ході бою у стінах утворилося декілька прогалин завширшки метрів із тридцять. Вони нас бачили, а ми — їх. Знову ж таки, мою долю вирішили декілька секунд. Подумавши мить, я вистрілив між баштою і корпусом танка, він загорівся. Коли машина робила маневр, аби покинути це місце, то почавила своїх же людей. Один із доказів того, що на Донбасі воює російська регулярна армія, — те, як бойовики ставляться і до людей, і до техніки. Терористи від'їхали, погасили башту і вирушили у напрямку шахти. Опісля ми говорили з полковником Туринським, і я зауважив, що звичайні непрофесійно підготовлені бойовики не зорієнтувалися б у такій ситуації. А ці діяли злагоджено і чітко — очевидно, танкісти, а не перший-ліпший із «ДНР» чи «ЛНР». До слова, на Новий рік помітив: стріляти почали о 23-й, за московським часом святкували. На обрії ілюмінація була ще та! Не знаю, чому їм там так весело було, випили собі добряче, чи що...

Головне, що пам'ятаю під час цього бою і взагалі 22 січня, — не хотів стріляти по людях, навіть якщо це вороги. Я думав, що кожен із них — чиясь дитина, чоловік, брат. Але чому і як вони опинилися тут зі зброєю в руках?.. Тільки ввечері став відходити і почав розуміти, що взагалі відбулося. Війна змінює всіх.

— Родина, безперечно, переживала за вас…

— Мій молодший брат кожен день питав, як я там. Коли батьки дізналися, що я їхатиму, то, звісно, не хотіли мене відпускати. Проте мама сказала: «Це твій вибір, і ти знаєш, як краще». До речі, мама брала участь у Революції Гідності, допомагала готувати їжу на Майдані. Теж дуже хотів до Києва, але були заборона — я військовий. Коли їхав на Донбас, то перед тим трошки посварився зі своєю дівчиною через якусь дурницю. Коли прощалися, то помирилися. По прибутті з АТО за місяць одружилися, у нас поки що немає дітей, але уже є інша спільна відповідальність — купили собаку (*усміхається*).

— Які маєте плани на майбутнє?

— Я потрапив у третю ротацію, понад два місяці пробув у зоні АТО. Зараз — на роздоріжжі. Провів сім років у армії, але за час у АТО вивчив і засвоїв незрівнянно більше, ніж за ті роки теорії... Я хотів би пройти бойову підготовку, стати офіцером. Свого часу запропонували піти на три місяці на навчання, але вивчати техніку. Подумав: що я за такий час вивчу? Та й душа не лежить до техніки. Хочу вступити до лав нової поліції. Чотири роки тому закінчив школу сержантів, та через скорочення не було посади. Так би міг уже бути старшим сержантом. Взимку мене представляли до нагороди — ордена Богдана Хмельницького. Очікували нагородження на День Незалежності, однак... Кажуть, що мої документи зависли у Києві, в адміністрації Президента. Поки немає відповіді, керівництво не може представляти на іншу нагороду. Я не прагну її заради слави чи визнання, але хочу чітко знати: так чи ні. Вона б визначила мою подальшу кар'єру, і я б знав, куди з того роздоріжжя, де перебуваю, рухатися далі..

Христина ГОРОБЕЦЬ.

Львів.

Фото прес-центру повітряного командування «Захід».

На Новий рік помітив: стріляти почали о 23-й, за московським часом святкували

Російський солдате, кидай рушницю, іди додому!

«Збирач руських земель» товариш путін продовжує вмиватися кров'ю мирних українців. Прикриваючись брехнею й «силою правди». Напевно, тому, що жити в неправді із закривавленими руками йому давно не звикати. Після Грузії, Абхазії, Беслана... тепер і Сирії. Уже і його васал Кирило-всеЯ прогундявив своє «моральне» пояснення політики Москви: нехтування інтересами російських людей веде до агресивних (!) проявів (читай: до війни будь-якими способами). Крім того, тютюновий херувим попередив, що, мовляв, бачить протестні настрої деяких росіян, але свобода — не сумнівається гундяй — призводить... до кабали. Це далеко не перша й не остання хибна думка мордовського лицеміра, який Божі заповіді й одкровення підмінює безбожними інструкціями із кремля. Забуваючи, що росіяни — не тупа паства. Адже мовчать ті, хто звик не думати. А справжня свобода, зазирнемо до Євангелія, — це ВЛАСНЕ право обирати добро. І будувати мир у себе в країні й у своєму серці. Без сили. Але із правдою, а вона за нами.

Бейдулла МАНАФОВ (Даллас, журналіст):

— Порошенко, безумовно, ввійде в сучасну історію України як реформатор. Навіть якщо багато хто сьогодні до нього надто прискіпливий. Помилок не роблять лише політичні трупи. Але час завжди філігранно зважує плюси і мінуси в тих, хто взяв на себе управління державою в переломний період. У політичних реформах, що відбуваються в Україні після Януковича, є величезна заслуга маленького і злого бармалея, який хотів як гірше, але отримав по носі, як завжди. Окупація Криму й ганебна війна з Україною на Донбасі за задумом Путіна повинні були поставити Київ на коліна й повернути під чобіт Москви як черговий стратегічний форпост, на кшталт Вірменії. Але в результаті він отримав потенційного члена НАТО біля Спаських воріт Кремля. Так і хочеться вигукнути: «Слава Путіну — головному ворогу Росії!».

Михайло МОСОЛОВ (Москва, IT–фахівець):

— Будь-якій нормальній людині цілком очевидно, що пан Путін через якісь імперські амбіції й особисті образи, можливо, ще чисто економічні інтереси не хоче, щоб сусідня країна (Україна) віддалялася від Росії і йшла в бік Євросоюзу.

Кримінальників та інших асоціальних елементів у Росії завжди вистачало плюс масове зомбування на ТБ — і бажаючих поїхати воювати з міфічними «фашистами» і «бандерівцями» хоч відбавляй (особливо якщо за це ще й платять і зброю видають). До того ж Україна була зовсім не готова до такого розвитку подій, і такої підлості не очікувала. Я не політик і, можливо, не правий, але, вважаю, потрібно було жорстко намагатися придушити все ще в зародку, коли бойовики захопили Слов'янськ і Краматорськ. Але, на жаль, нині маємо те, що маємо. Нині потрібно обов'язково провести відкриті суди над захопленими російськими ГРУшниками, в ідеалі, звісно, постаратися обміняти їх на Савченко та Сенцова. Але головна суть — щоб ці процеси побачив увесь світ. А ще — стиснути зуби, розвивати країну економічно, боротися з корупцією, не соромитися звертатися по допомогу до європейських країн. Припинити поставки продуктів і води до Криму, одночасно (на жаль, але доведеться) вести якісь переговори з Росією, щоб дати можливість людям, котрі опинилися в зонах конфлікту (або в Криму) і не підтримують російську агресію, виїхати до України. І ще один немаловажний момент: намагатися по максимуму налагодити контрпропаганду, щоправда, не знаю, як це краще зробити, але по крупицях доносити до свідомості середнього російського обивателя правду. Шляхом радіо, телебачення, запустити хоча б із супутника. Все-таки hotbird і eutelsat та інші астри не належать Росії. І хоча нині переважно росіяни дивляться ТБ у кабельних мережах, але й супутникове ТБ все-таки в багатьох є, особливо в сільській місцевості. Пробиватися туди. Найкраще на супутник, на якому висить НТВ+. Якщо там з'являться канали російською мовою з України, було б непогано. Вода камінь точить.

За мовою й ментальністю Росія настільки близька до України, Білорусі, Сербії, Болгарії, що будь-яка війна з цими країнами — це якийсь дикий несусвітній нонсенс. (Ну в принципі будь-яка війна — це ненормально, але в цьому разі — ненормально подвійно).

Я люблю Україну за волелюбний менталітет, почуття власної гідності (доведено Майданами: що першим, що другим), красу жінок, гумор чоловіків, за талановитих музикантів і артистів. Персонально — Богдан Ступка і Кузьма, що вже покинули нас, царство їм небесне, і нині здорові Михайло Хома (Дзідзьо), Вакарчук (звісно), Володимир Зеленський зі своїми колегами з «Кварталу 95». Сподіваюся, що на сході України якомога швидше настане мир, і країна нарешті зможе спокійно будувати своє майбутнє так, як хочеться народу, йти нормальним європейським цивілізованим шляхом розвитку.

Ольга ГРАЖДАНКІНА (виконавчий директор видавництва «Скифия», Санкт–Петербург):

— Про загублених людей. Ось уже понад рік я у своїх думках і сумних міркуваннях звертаюся до теми про загублених друзів. Війна з Україною розділила нас. Про це саме пишуть і багато росіян, що прийняли у цьому конфлікті бік України. Різні думки лізуть у голову: як же так сталося, що ми втратили друзів, чи були ці друзі й правда друзями, чи винуваті в цьому ми? Особисто я стала втрачати друзів поступово. Моя подруга, з якою ми були практично рідні, стала раптом називати мене «зомбі, якій промили мізки американці». Інша знайома казала, що мене боїться, тому що я «збожеволіла й майданулася». Потім відвернулися й інші, кому не сподобалося, що я їздила в Київ на Майдан у грудні 2013-го й у квітні 2014 року. Як так сталося, що я, яка завжди за всіх заступалася, підтримувала, віддавала всі свої гроші на різні благодійні заходи, готова була за першим покликом приїхати й допомогти, стала ворогом? Один із тепер уже моїх колишніх друзів, син Йосипа Бродського Андрій, мені ще навесні 2014-го сказав: «Коли війна в країні, ти ЗОБОВ'ЯЗАНА бути зі своїм народом. Інакше залишишся сама». От і залишилася. На перший мітинг 2 березня 2014-го проти війни прийшли лише 500 людей із п'ятимільйонного міста Санкт-Петербурга. І серед них не було тих моїх друзів, з якими раніше ми виходили разом на мітинги проти будівництва Вежі Газпрому й на інші. Чому це все сталося? Я досі не можу зрозуміти. Чому люди раптом, ніби за помахом чарівної палички, стали вважати Україну небезпечним ворогом?

Цього літа на дитячому майданчику, де я гуляла з однорічною внучкою одна «мамочка» стала всім хвастатися, що поїде в Крим. Каже: «Тепер же це наша країна, тому їхати не страшно. А раніше було страшно, бо чужа країна». Я їй сказала, що тепер якраз страшніше, тому що ця територія невизнана, вона злякано подивилася на мене й відійшла. Інші матусі стояли осторонь і міркували, що ось «западенці — вони ж не люди, вони звірі». А я згадала, як усі минулі роки влітку мої діти і їхні друзі автостопом їздили через усю Україну в Крим, як вони жили в наметах на острові просто посеред Києва тиждень, а потім їхали далі в Одесу, а потім і в Крим. Як там було все спокійно, доброзичливо і, що немаловажно, дешево. Цього року мої діти сидять удома. «Спасибі» цим жінкам і решті 86 відсоткам, для яких раптом Крим став нашим.

Пам'ятаю до «намкриша» громадськість у Фейсбуці й на кухнях запекло обговорювала дурні закони, але які нині видаються такими невинними, наприклад, про шкоду мереживних трусів, глузувала з витівок клоуна Мілонова, жартувала із приводу марення Жириновських, Мізуліних та ін. Ех, куди поділися ті часи. Що ж тепер? Обговорюємо страшні закони, деякі з них уже запровадили, деякі тільки збираються запроваджувати. Наприклад, про те, що охоронцям у в'язницях дозволяється бити й навіть, «в особливих випадках», убивати ув'язнених, про те, що забороняється згадування імен загиблих «у мирний час» солдатів, про те, що люди, які ввезли через кордон ліки для порятунку життя родичів, можуть бути відправлені за законом до в'язниці, про те, що забороняється видавати сильні знеболюючі помираючим людям, тому що «це наркотики», про те, що безробітні люди повинні вирушати в табори на роботи безплатні... Нові закони дедалі жахливіші і безглуздіші. Уже, виявляється, і сир європейський не можна їсти, його потрібно спалювати або давити бульдозерами. Незабаром, гадаю, вийдуть закони, про те, щоб відправляти бездомних на ковбасу з метою піднесення м'ясної вітчизняної промисловості й очищення наших міст, потім туди ж підуть інваліди, а потім і пенсіонери. І наші «доблесні 86 відсотків» схвалять і це. А ще обговорюють весілля чеченського наближеного Кадирова на молоденькій дівчині і сварять її матір. Але я вважаю, що мати російського солдата, який загинув в Україні, котра отримала компенсацію від влади і спокійно про це мовчить, набагато гірша за матір чеченської дівчини, котра отримала за доньку калим. Чеченська мати чинить за законами шаріату, а от російська мати за якими законами? За законами підлості й боягузтва? А може, просто з дурості? Ось зовсім недавно не змогла читати без сліз статтю журналіста Павла Канигіна про те, як він їздив до батьків російського офіцера, котрий потрапив у полон в Україні, Александрова. Від нього й таких, як він, солдатів та офіцерів відвернулася країна й не визнає їх військовополоненими. Мені дуже шкода стало цих старих батьків, заляканих і нерозумних людей, які переписують номери машини журналіста, щоб повідомити, «куди слід», які не вірять людині, котра намагається допомогти їхньому синові. Але натомість свято вірять уряду, через який їхній син потрапив у біду. Та й уся наша країна потрапила в біду...

Поодинокі антивоєнні пікети небайдужих росіян у Москві на Манежній площі.

Мені дуже не вистачає моїх тих старих друзів. Колишнього життя без війни і санкцій. Але я розумію, що це для мене, це назавжди. Навіть якщо переміниться вітер і всім скажуть по телевізору, що треба з Україною дружити, я вже не зможу повірити цим людям: тим, хто схвалював уведення військ «для захисту російського населення», тим, хто кричав, що «Крим завжди був і буде наш». Я ніколи не зможу зрозуміти цих людей, які спокійно ставилися до порушення міжнародних прав і домовленостей і які своєю підтримкою диктаторської влади штовхають нашу країну до ненависті й ізоляції від усього світу.

Підготувала Наталя ЯРЕМЕНКО.
Фото з архіву Віктора КАПІТОНОВА.

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Вихід завжди знайдеться

Ситуація в країні вкрай тяжка. І, здається, виходу немає. Однак секрет докорінної зміни на краще, на мою думку, дуже простий. Слід, по-перше, якнайшвидше припинити процес злочинної приватизації, коли всі надбання народу стають власністю невеликої купки олігархів. Повернути у державну власність промислові підприємства, надра, транспорт, засоби масової інформації. По-друге, негайно відновити в особистих документах графу «національність», бо ми — діти великого народу, і не личить соромитися й зрікатися свого роду-племені. По-третє, досить керівникам держави їздити по світах у пошуках кредитів, за які доведеться розраховуватися нашим онукам, а час засукати рукави й шукати резервів у власній країні, відновлюючи й відроджуючи сільське господарство, виробництво, будівництво, науку.

Володимир ТЕРЛИГА.

Бутин
Тернопільської області.

НАПИШУ ВАМ І Я...

Розчарувавшись, вмираючу матір не залишають

У пресі та по телебаченню останнім часом дуже часто кажуть про те, що багато українців, розчарувавшись і зневірившись, залишають рідну землю. Хочу звернутися до свідомих молодих співвітчизників. Прошу вас, не робіть необдуманих кроків. Ваші працьовиті руки, ваші світлі голови як ніколи нині потрібні Вітчизні.

Хіба ви поїхали б, залишивши важкохвору вмираючу матір? Не вірю. Ви не такі! Тільки ви можете зробити Україну вільною, незалежною та процвітаючою! Для цього треба тісніше зімкнути свої ряди, згуртуватися навколо великої мети порятунку Батьківщини і свято вірити в перемогу!

Зоя ПАСЕНКО.

Ізмаїл
Одеської області.

ВАША ДУМКА

Чому зникла згуртованість?

На сайті www.golos.com.ua ми щотижня, протягом семи днів, проводимо опитування серед читачів «Голосу України» щодо тих чи інших актуальних та цікавих тем. Нам важлива ваша думка з приводу тих змін, які відбуваються в країні, хочеться знати, як ви ставитеся до реформ, а також довідатися й про якісь побутові моменти вашого життя: чи користуєтеся такою популярною субсидією, як та на чому вдається економити у складних життєвих умовах тощо.

Минулого місяця (з 3 по 9 серпня) ми запитували у відвідувачів сайту: «Як ви вважаєте, наскільки згуртована українська нація?»

І ось таке співвідношення голосів отримали:

нині згуртована як ніколи — 11,95 відсотка;

згуртована лише частина населення — 55,63 відсотка;

на жаль, згуртованості не спостерігаю — 32,42 відсотка.

Хоч позитивна динаміка у відповідях і відстежується, але загальна картина більш песимістична. Друзі, куди поділася наша згуртованість і головне — чому?..

Ірина ТИЩЕНКО.

Я ніколи не зможу зрозуміти цих людей, які спокійно ставилися до порушення міжнародних прав

Змінив перо на автомат

Кореспондент «Голосу України» пішов «у партизани»

НАШІ В АРМІЇ

З'явилася «вакансія» у стрілецькому батальйоні

Коли задзеленчав мобільний телефон і на його екрані висвітився геть незнайомий номер, я не дуже здивувався. Либонь, на черговому прес-конференцію чи брифінг запрошують. Та помилився: запрошували до військкомату — влитися у лави стрілецького батальйону територіальної оборони на десятиденні збори. Себто, як у народі кажуть — збирайтеся «в партизани».

Уже у військкоматівському подвір'ї з'ясував, що я такий зовсім не один: чоловіки прибували і прибували. Щоправда, відмічатися у списку «активних штиків» поспішали не всі. Якийсь клерк з облдержадміністрації, демонстративно накульгуючи, рушив до службового кабінету пояснювати: оце саме перед викликом, як на гріх, упав зі сходів і пошкодив ногу. Офіцер недовірливо гмукав, та «болящого» таки відпустив — до наступного разу.

Кожен у житті має робити вибір сам, і чиновник його зробив: навряд чи хтось з присутніх відтепер подасть йому руку. Та заради справедливості зазначу: не всі такі. Командиром мого відділення у 2-й роті стрілецького батальйону територіальної оборони став радник міського голови Херсона Микола Ставицький. Ще один працівник апарату міськради тимчасово «обміняв» затишний кабінет на посаду стрільця цього ж батальйону.

Рукопашний бій.

Цікаво, що медичну комісію майбутні стрільці з числа учасників зборів (зокрема, і автор цих рядків) не проходили. Та хоча з-поміж них вистачало і дядьків далеко за сорок, ба навіть за п'ятдесят, хвороб ніхто не перераховував і не скаржився на те, що ноги крутить чи в серці шпигає. Запитували про інше: чи дадуть форму та зброю, чи вчитимемося військової справи за муляжами та плакатами, як бувало у «строковиків» за СРСР? Але заступник військового комісара Херсона, підполковник Олександр Кожевніков трохи розчарував: зброя буде, а от форму чи самі добувайте, чи приходьте у міцному туристичному одязі та взутті із захистом.

Полковник став рядовим

З першого погляду переконався, що мій стрілецький батальйон справді буде «партизанським»: строкатість одягу його майбутніх бійців просто вражала. Дехто з волонтерів, котрі вже бували в АТО, і членів воєнізованих патріотичних формувань замовили та купили за свої кревні не тільки форму, а й усю амуніцію — включно з автоматними магазинами, бронежилетами та кевларовими касками, виглядаючи не зеленими новачками, а радше ветеранами. Сусід по намету навіть зброю власну приніс: витяг та показав «кишенькову гармату» — загрозливого вигляду 18-зарядний травматичний пістолет. «У «тітушка» на Євромайдані «віджав». А коли повернувся, зареєстрував «ствола», — гордо розповів чолов'яга.

Старші чоловіки, котрі відслужили в армії, міліції чи СБУ, могли похвалитися переважно окремими елементами спорядження — українського, англійського, німецького або навіть штатівського виробництва. Тут могла «сусідувати» форма флотського офіцера ВМС України, прикордонних військ СРСР і навіть легендарні «афганки». А чимало молодих хлопців з віддалених степових районів, котрі взагалі ніколи пороху не нюхали, з'явилися на збори, наче на морський курорт — у шортах, майках та в капцях.

Загалом, упевнився, що більшість новобранців першого на Херсонщині стрілецького батальйону міркують про свою службу просто: часи нині грізні, тому вміння захистити себе, родину й рідний край треба «освіжити» чи отримати, якщо держава надає таку можливість. Адже дехто з них на власному гіркому досвіді уже пересвідчився у необхідності уміти захищатися. Приміром, у заступника командира батальйону, підполковника Валерія Круковського (в цивільному житті — бізнесмена) спалили мікроавтобус, яким він возив гуманітарну допомогу на АТО. Десятки активістів патріотичних організацій, котрі вступили до лав частини, також бували у бувальцях — давали одкоша «тітушкам», і зрозуміли, що проти сили виграє тільки інша сила, краще навчена й організована.

А щодо звань чи посад, то на них «партизани» особливої уваги не звертали. Скажімо, безпосередньо в нашій 2-й роті служив рядовим аж цілий полковник — щоправда, козачий. Начальник штабу Таврійського куреня Чорноморського козачого округу, полковник Юрій Книга пояснив свій вступ до батальйону просто: «У мене є обов'язок перед родиною — не хочу, аби наш Херсон перетворився на подобу Луганська чи Донецька. А стосовно форми чи погонів — хіба для справжнього чоловіка є різниця, в якому однострої Батьківщину захищати?».

Обійшлися без «шагістики»

Треба віддати належне організаторам зборів: батальйон не мордували шагістикою, а справді вчили воювати — тому, від чого у бою залежатиме життя чи смерть. Причому робили це інструктори-спецпризначенці та армійські офіцери із сучасним бойовим досвідом. Пересування у двійках та трійках, захист від вибуху міни чи гранати, зачистка будівель, пошук «розтяжок» у високій траві та їх підривання, практичні прийоми рукопашного бою з ножем та малою саперною лопаткою, голіруч та ази польової медицини від волонтерів і професійних медиків-фахівців з реанімації. За ці десять днів зборів я особисто дізнався більше, ніж за всі два роки строкової служби у армії «брежнєвського» зразка!

Нічого надміру від резервістів офіцери не вимагали, але тренування під палючим сонцем на сорокаградусній спеці самі по собі стали випробуванням для людей далеко не першої молодості.

Звісно, такого короткого, хоч і досить інтенсивного «курсу молодого бійця» замало, аби добре натренувати воїна. Але ж збори далеко не останні: у військкоматі пообіцяли викликати на них регулярно. І батальйон територіальної оборони буде не один — на Херсонщині їх сформують кілька. Можливо, херсонські «партизани» за рівнем підготовки й не дадуть фори десантникам чи прикордонникам, та на війні бувають випадки, коли на рахунку кожен боєць. Тож поважаймо цих бійців: повірте, вони того варті.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Фото автора.

Конвеєр війни

ПОЧАТОК У «ГОЛОСІ УКРАЇНИ» ЗА 16 ВЕРЕСНЯ Ц. Р.

Продовжуємо друкувати нотатки журналіста «Голосу України», письменника Богдана Кушніра, який з 20 липня цього року добровольцем служить в Збройних Силах України. Після 36-денної підготовки в Академії сухопутних військ імені гетьмана Сагайдачного 57-річний капітан Кушнір отримав призначення у Сухопутні війська Збройних Сил України.

Що брати з собою

Поради майора Івана Смаги, викладача кафедри морально-психологічного забезпечення військ, якого ми слухали з відкритими ротами, досі зберігаю. До нас промовляв бойовий офіцер, що пройшов крізь пекло війни на сході України. Дещо грубуватий, різкий і безапеляційний, але водночас відвертий і щирий. Я занотував цю розмову і досі зберігаю конспект, щоб показувати молодим солдатам, коли вони запитують, а що брати в зону АТО.

Майор Смага жартував, щоб ми не забули памперси, бо після першого бою, коли гатять реактивні міномети, можуть виникнути нестандартні ситуації, навіть до вбиральні не встигнеш добігти.

— Це нормальна реакція людського організму на ненормальні умови війни — і нічого соромитися. Майор радив не брати одеколон чи інші парфуми. Бо вони мають різкі запахи, і противник здалеку може відчути чужих. Краще звичайний спирт, наполовину розведений водою. Це найкращий дезінфікуючий засіб після гоління. Жодного запаху, і гинуть мікроби. З інших речей радив брати тютюн, господарське мило 72%, вологі серветки (якщо не буде води), жорсткий туалетний папір.

З одягу: форма британка, закриті тактичні рукавиці, шкарпетки (10 пар), футболки (2—3), термобілизна (2). З інших речей — розгрузки, наколінники, тактичні окуляри і ніж.

Полковник Андрій Романишин, згадуючи свій іракський досвід, радив ще взяти полівітаміни і таблетки глюконату кальцію. У спекотну погоду доводиться випивати багато води, яка вимиває з організму кальцій. А тоді починаються проблеми із зубами.

— Прокинувся, випив вітаміни і таблетку глюконату кальцію — і починаєш з впевненістю новий день, — повчав полковник. — І на зуби не скаржитимешся, і здоров'я не підведе, бо вітаміни замінять брак потрібних елементів.

Центральне, Старичі, Немирів, Острог — ці назви об'єктів Яворівського полігона для військових звучать як назви рідних міст. Тут проходили навчання десятки тисяч офіцерів та солдатів. Часто доводилося спілкуватися з тими, хто приїхав з інших навчальних центрів — «Десни», «Широкого лану».

Яворівський полігон, що розкинувся серед хвойних лісів, виглядає мальовничо і мирно в будь-яку пору року. Лише гуркіт гармат і автоматні черги нагадують, що на цьому конвеєрі війни готують кадри для захисту країни.

На Яворівщині для занять на полігоні створені прекрасні умови. Ще б трохи підтягнути інфраструктуру для військових — і матимемо найкращий полігон в Європі. Сюди часто просяться солдати з інших навчальних центрів.

Знання перевірить перший бій

Біля Острога випадково на полігоні зустрів колегу по академії — майора Володимира Метелюка, заступника командира підрозділу по роботі з особовим складом.

На «Зеленці» готують найсмачніші обіди, бо там служить інструктором один з найкращих шеф-кухарів Києва Віталій Гончаров (у центрі).

— Практично все, чого навчали нас в академії, стає в пригоді. Нині основний акцент нашої служби — перевести поповнення з цивільних рейок на військові. І в тому нам допомагають знання, здобуті на кафедрі морально-психологічного забезпечення військ Академії сухопутних військ імені гетьмана Сагайдачного. Ще один мій колега — майор Василь Рашевський, який готує десантників та фахівців військової розвідки, додав:

«Викладачі академії дуже старалися. Ми це постійно відчували. Але навчання потрібно більше наблизити до реальних подій. Одна справа, військовий досвід гарячих точок, куди направляли найкращих контрактників, зовсім інша — схід України, де доводиться воювати не найкращими кадрами. І тут потрібно вносити свої корективи».

Що стосується майбутнього нашої армії, думка переважної більшості була одностайною: армію потрібно переводити на контрактну основу, більш якісним має бути підбір мобілізованих, щоб не присилали алкоголіків, психічнохворих та епілептиків. Шоста хвиля мобілізації дала найгірше поповнення. На полігоні навіть довелося зустріти горбатого і кривого солдатів. Але про це вже в наступній публікації.

(ДАЛІ БУДЕ).

Капітан Богдан КУШНІР.
Яворівський полігон.
Фот автора.

Сучасна польова пошта — доставка посилок на передову

На фронті бійці часто стикаються з проблемою — посилка від родичів прийшла, а забрати її досить проблематично. Потрібна купа дозволів, транспорт і пальне, щоб поїхати у найближчий райцентр і відправити або забрати посилку. Аби уникнути зайвих клопотів для наших захисників, волонтери запустили давно забуту польову пошту.

Така ідея спала на думку засновникам благодійного фонду «Vis Pacem». Це благодійна волонтерська недержавна організація, місія якої — допомога армії в зоні АТО. З початку існування, а це вже рік, волонтери започаткували чотири проекти: «Медична допомога», «Швидка волонтерська допомога», «Броньований розум» та «Логістична сотня». А тепер — і «Польова пошта».

В секторі «М» дана послуга існує вже півтора місяця.

— Спочатку довелося трохи попоїздити, щоб розповісти про наші умови. За тиждень об'їхали всі позиції сектору «М». І лише на наступному тижні пішли замовлення. Нині здійснили понад 20 виїздів з доставки посилок бійцям, — говорить волонтер організації «Vis Pasem» Руслан Кутас.

Більш детально про умови доставки. При відправці багажу вказується адреса отримувача — польова пошта і її номер телефону та телефон відправника. А також приблизне місце дислокації підрозділу, де служить боєць. Поштове відправлення пересилається як «Новою поштою», так і «МістЕкспресом». А вже з відділень цих організацій її забирає волонтер і відвозить адресату на передову. Вартість доставки — тільки за послуги «Нової пошти».

Прохання від волонтерів: не відправляти бійцям заборонені предмети (алкоголь, наркотики, зброю, набої та швидкопсувні продукти). Перед відправкою на передову вміст відправлень буде перевірятися і фіксуватися відеокамерою.

Ярослава МАРЧЕНКО.
Із зони АТО.
Фото автора.

За ці десять днів зборів я особисто дізнався більше, ніж за всі два роки строкової служби у армії «брежнєвського» зразка!

Побєда, яку не можна втратити

Село Побєда розташоване за 14 кілометрів від районного центру Новоайдар у Луганській області. Колись процвітаючий, досить таки заможний радгосп з назвою «Побєда» поступово перетворився на депресивне поселення. У селі залишилося майже 400 мешканців. Школу закрито, два десятки учнів возять автобусом до школи Новоайдара. На межі закриття єдиний дитячий садок, який відвідують лише вісім малюків. Така невтішна картина вимальовувалася не один рік. Але війна принесла нові лиха і збільшила соціальні проблеми.

В очі впадають вибиті вікна і зруйновані дахи будинків. Рік тому, 2014-го, починаючи з 1 вересня протягом півтора тижня з боку «братньої» Росії, до кордону з якою 45 км, село зазнало потужних обстрілів із системи залпового вогню «СМЕРЧ» (на той час у селі дислокувалися українські війська). Ті дні стали для місцевих мешканців справжнім пеклом. На щастя, жоден селянин не постраждав. Але загинули наші українські військові. Багато. За словами очевидців, від обстрілів горіла земля, згорів і ангар, у якому перебували наші солдати. Майже 30 українських воїнів полягли одразу. А скільки за весь час обстрілів — не береться сказати ніхто. Конкретну цифру могло б назвати Міністерство оборони України. Адже трагедія, про яку чомусь мовчить влада, викликає шок не лише у мешканців села, а й у решти громадян, які знають про це, але правдивої інформації не мають.

На місці загибелі наших хлопців військові власноруч спорудили капличку з дерева. Але варто було б установити меморіальний комплекс пам'яті...

Люди тут у всьому розчаровані, нікому не вірять і, як вони самі кажуть, «пливуть за течією». Село, яке має майже 6000 га землі, не є дотаційним, але заледве виживає. Побєда могла б залучити інвесторів і господарників сільгоспвиробництвом. Наприклад, виробництвом брикетів для опалення з пожнивних залишків того ж соняшника, якого тут достатньо. Місце для виробництва є. Є земля під сільгоспугіддя, пасовища, навіть є водойма, яку можна поглибити й розводити свою рибу. Можна розвивати й тваринництво. Наприклад, вівчарство. Змогла б працювати й птахофабрика, адже є зерно для корму й корівник, який підлягає відновленню. Однак поки що на побєдівських землях господарюють лише одна агрофірма і декілька дрібних фермерських господарств.

Автор біля пам'ятного знака на місці масової загибелі українських вояків у селі Побєда.

Проблема номер один у селі — вода. Трубопроводом вона надходить у водонапірну башту із сусідньої, розташованої за чотири кілометри, Олексіївки й двічі на тиждень, щосереди і щосуботи, подається в житловий сектор. Траса водогону має пориви й у такому стані довго не протягне, а в самому селі вода є на глибині 270 м. Для тутешніх людей вода — це життя, адже якщо налагодити систему нормального постачання, мешканці займуться вирощуванням овочів, готові господарювати. Але для цього необхідна допомога від держави, державна програма відродження села. А найперше і найнеобхідніше — конкретна допомога від усіх небайдужих, від депутатів усіх рівнів до бізнесменів і політиків, у налагодженні водопостачання. Адже ми не можемо втратити Побєду. Інакше... як дивитимемося в очі загиблих хлопців?!

Сергій ТАТАРКА,
депутат Щастинської міської ради.

Як отримати землю учаснику АТО?

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Учасникам бойових дій гарантується пільга щодо першочергового відведення земельних ділянок для індивідуального житлового будівництва, садівництва і городництва, що передбачено статтею 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». Проте через забюрократизованість процедури отримання землі у бійців опускаються руки вже на перших етапах. Однак допоки держава сприяє в процесі приватизації, не потрібно гаяти часу, адже є чимало охочих отримати земельний наділ, а знайти «вільну» ділянку не так легко.

Яка ж ділянка «вільна»?

Порядок безплатного отримання земельних ділянок передбачений Земельним кодексом і процедурно є аналогічним і для пересічних громадян, і для бійців. Нагадаємо, що безплатно можна отримати ділянку для ведення особистого селянського господарства у розмірі не більш як 2,0 гектара; для ведення садівництва — не більш як 0,12 гектара; для будівництва й обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд у селах — не більш як 0,25 гектара, в селищах — не більш як 0,15 гектара, в містах — не більш як 0,10 гектара. Важливо, що отримати ділянку можна безплатно в межах норм за кожним цільовим призначенням. Окрім того, в земельному законодавстві відсутній принцип територіальності, тому «відфутболювання» бійців у спробах отримати ділянку в районі, в якому вони не проживають, — неправомірне.

Омріяна земельна ділянка має бути вільною, тобто не повинна мати власників та користувачів. Нещодавно уряд затвердив розпорядження № 898-р. від 19 серпня 2015 року, яким було рекомендовано Державній службі з питань геодезії, картографії та кадастру (реорганізоване Держземагентство), обласним та Київській міській державним адміністраціям за участю органів місцевого самоврядування визначити земельні ділянки, котрі передаватимуться учасникам АТО, а також розмістити на власних офіційних веб-сайтах інформацію про їх місце розташування, цільове призначення та площу. Попри те, що нині інформація про земельні ділянки міститься також у публічній кадастровій карті, непоодинокі випадки, коли ділянка перебуває у приватній власності, проте не внесена до Державного земельного кадастру. Тому найдоцільніше у разі відсутності інформації про вільні земельні ділянки звертатися із письмовим запитом про надання публічної інформації (щодо наявності земель державної та комунальної власності, не наданих у власність/користування) (зразок на сайті — **www.golos.com.ua**).

До кого звертатися?

Сільські, селищні, міські ради передають земельні ділянки у власність або у користування із земель комунальної власності відповідних територіальних громад для всіх потреб. Районні державні адміністрації на їхній території передають земельні ділянки із земель державної власності та за межами населених пунктів. Державна служба з питань геодезії, картографії та кадастру передає земельні ділянки сільськогосподарського призначення державної власності.

Отже, якщо боєць визначився із цільовим призначенням земельної ділянки, з бажаними розмірами (згідно з нормами безплатної передачі у власність), до відповідного органу подається клопотання про надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність (зразок на сайті — **www.golos.com.ua**) та графічні матеріали, на яких зазначено бажане місце розташування земельної ділянки. Це можуть бути викопіювання з генерального плану відповідного населеного пункту, кадастрової карти. До клопотання прикріплюється посвідчення учасника бойових дій чи довідка про участь в АТО як підстава першочерговості реалізації права на безплатну приватизацію землі.

Строк розгляду клопотання — один місяць.

Вартість — безплатно.

Результат — дозвіл на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки.

Розроблення проектної документації

Формулювання «право безплатної приватизації земельної ділянки» означає відсутність державного мита за отримання дозволів, погоджень та внесення інформації про ділянку до кадастру. Однак послуга з розроблення проектної документації надається суб'єктами господарювання на платній основі і є основним етапом приватизації. Після розроблення проекту його слід погодити. Так, проект відведення земельної ділянки сільськогосподарського призначення підлягає погодженню з територіальним органом Держгеокадастру. У разі відведення земельної ділянки, на якій планується будівництво, крім погодження з органом земельних ресурсів, необхідно надати проект органу містобудування та архітектури.

Присвоєння кадастрового номера

Після отримання необхідних погоджень земельна ділянка підлягає державній реєстрації у Державному земельному кадастрі. Відомості про земельну ділянку вносяться в базу задля того, щоб у майбутньому унеможливити її передання іншому власнику чи користувачу. Зупинятися на цьому етапі не варто, оскільки присвоєння кадастрового номера не означає набуття права власності. Після реєстрації ділянки необхідно звернутися до органу, що видавав дозвіл на розроблення проекту землеустрою, для отримання рішення про затвердження документації із землеустрою.

Строк — 14 днів.

Вартість — безплатно.

Реєстрація права власності

Завершальним етапом процедури приватизації земельної ділянки є реєстрація права власності, після чого виникає можливість розпорядження нею (купівля-продаж, дарування, заповіт). Таку реєстрацію проводять територіальні підрозділи реєстраційної служби Головного управління юстиції за місцем розташування ділянки.

Важливо, що заявник може або самостійно звернутися до реєстраційної служби, або передати необхідні документи через земельні органи, що вносили відомості до кадастру. Отже, для реєстрації подаються такі документи:

— заява про державну реєстрацію (бланк на сайті — **www.golos.com.ua**);

— копія документа, що посвідчує особу заявника;

— копія ідентифікаційного коду;

— квитанція про сплату коштів за надання витягу з Державного реєстру прав;

— квитанція про сплату державного мита;

— рішення органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування про затвердження проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки та надання її у власність.

Вартість — 119 грн. (державне мито) та 120 грн. (витяг з Державного реєстру прав).

Строк — до 14 днів.

Попри складність та багатоетапність процедури приватизації землі, чимало учасників бойових дій уже є власниками ділянки чи перебувають на шляху її отримання. Обороняючи країну від окупанта, вони заслужили отримати гідну подяку від громади і держави.

Наталя ТИТАРЕНКО.

ВІТАННЯ

«Я підійму за друзів срібну свою чару...»

Одного разу, під час телефонної розмови, я виніс на суд мого старшого друга й учителя — Олександра Сизоненка — свого вірша «Патронташ», який я тоді тільки-но написав. Мабуть, вірш чимось торкнув струни його душі. Він помовчав і сказав:

— Григорію, подаруй мені цього вірша!

За суєтою днів я так і не виконав його бажання. І ось у день народження Олександра Олександровича, дорогої і близької для мене людини, **поздоровляю його з високоліттям, бажаю міцного здоров'я на всі роки життя і дарую іменинникові вірш «Патронташ».**

Патронташ

Олександру Сизоненку

Проблеми є. Не слухаються очі.
Думки ж — все скибляться, немов з-під рала.
І я не сплю чомусь ні вдень, ні опівночі.
Бо дослухаюсь, що зозуля накувала...

І вірш стоїть, мов кінь старий в супонях.
А бушля цупко вечір пригорта крилом.
І ранній сніг всідається на скронях,
І настрій так... немов потрапив у полон.

Останній голос бушлі хрипло каркнув.
Це значить — все! Скінчилось полювання.
Я підійму за друзів срібну свою чару,
Дай Боже, так, що не востаннє...

Година тиха. Й тихе надто надвечір'я.
Скінчивсь сезон на пострілі картеччю
І хмари білі так, як біле в крові пір'я...
Що готувалось дарма так до самовтечі...

Вже все, кохана. Мабуть, уже все...
Патрони всі вже вистріляні з ночі
Й плече рушницю — більше не несе,
Жага жадань прикрила свої очі,

І я, мов колосок опісля обмолоту,
Стою нічий — ні твій, ні їх, ні ваш,
Й жбурляю з сумом в лепеху болота
Душі порожній патронташ...

Григорій БУЛАХ.

***

Сизоненко Олександр Олександрович — прозаїк, публіцист, есеїст, кіносценарист. Народився 20 вересня 1923 року в селі Новоолександрівка Баштанського району на Миколаївщині в родині селянина-бідняка. 1941 року закінчив школу. Брав участь у Другій світовій війні. Був важко поранений під час штурму Берліна. Нагороджений бойовими орденами й медалями. У післявоєнні роки працював на Чорноморському суднобудівному заводі, навчався заочно у Миколаївському педінституті, який закінчив 1955 року. Згодом переїхав до Києва. З 1961 року працював на кіностудії ім. О. Довженка. З 1970 року — на творчій роботі. Перше оповідання опубліковано в 1949 році в журналі «Вітчизна». Перша збірка оповідань і нарисів «Рідні вогні» вийшла друком в 1951 році. Із середини 1950-х років О. Сизоненко значно активізується у творчій діяльності. Одна за одною виходять збірки оповідань і нарисів: «Рідні краї» (1955), «Далекі гудки» (1957), «В батьківському краю» (1959), з'являються повісті «На Веселому Роздолі» (1956), «Зорі падають у серпні» (1957). У 1960 році публікується його перший роман «Корабели», який приніс авторові суспільне й літературне визнання.

Відновлення Сартани наближається до завершення

Відновлювальні роботи в селищі Сартана (під Маріуполем), яке пережило інтенсивний обстріл, виконано на дві третини. У ніч на 17 серпня, коли селище зазнало артобстрілу, снаряди зруйнували мирні будинки й забрали три життя. Автор публікації у ніч обстрілу перебував у селищі, а тепер стежить за процесом відновлення.

Допомагають будматеріалами і робочими руками

У звіті спеціальної моніторингової місії ОБСЄ, яка виїхала на місце обстрілу і проаналізувала характер руйнувань і слідів від снарядів, встановлено, що обстріл здійснювався зі сходу від селища з боку непідконтрольної українській владі території. У результаті обстрілу пошкоджено 124 будинки, у п'ять із них відбулося пряме влучення снарядів. Троє загиблих і шестеро поранених, серед яких — діти. Такими були трагічні наслідки тієї ночі.

— Після обстрілу першими прибули газорятувальні служби, відновивши у стислий термін газо- й електропостачання, — розповів «Голосу України» селищний голова Степан Махсма. — Спасибі, що нас не залишили на одинці з цим лихом. На місце трагедії, крім міської влади, виїжджали народні депутати України Сергій Матвієнков, Олексій Білий і Сергій Тарута, а також керівник Донецької обласної військово-цивільної адміністрації Павло Жебрівський. Кожен з керівників і депутатів на своєму рівні надав матеріальну допомогу потерпілим. Допомога сартанцям надійшла і з Міжнародного Червоного Хреста, Данії та інших країн. Значну допомогу в забезпеченні будівельними матеріалами надали Маріупольський торговельний порт і інші підприємства міста, а неоціненний внесок у відновлення зруйнованої Сартани зробили саме металурги. Маріупольський комбінат імені Ілліча Групи «Метінвест» узяв на себе ремонт і відновлення зруйнованих будинків.

Разом із сартанцями, волонтерами і військовими трудові колективи збирали будівельне сміття. А нині будівельні бригади металургів у прискореному темпі проводять відновлювальні роботи. Повним ходом триває встановлення склопакетів і металопластикових вікон, їх встановлено вже понад сто. Мешканців, які самостійно відновлюють свої будинки, металурги повністю забезпечують необхідними будівельними матеріалами — шифером, брусом, руберойдом, склом тощо. А тим, хто не може сам проводити роботи, хати відновлюють будівельні бригади.

«Одразу після обстрілу я виїхав до Сартани, адже в селищі живе багато «іллічівців», — прокоментував ситуацію директор з персоналу й соціальних питань комбінату Вадим Бойченко. — Не стали ділити людей на своїх і чужих, вирішили надати допомогу всім потерпілим. Мешканці хотіли якомога скоріше повернутися у свої будинки, і ми одразу взялися за відновлення Сартани. Нині роботи наближаються до завершення. Адже морози люди мають зустріти у вже відновлених будинках».

«Комісії дивувалися, як я залишилася живою»

Вісімдесятисемирічна Ніна Каманець, яка мешкає на Червоноармійській, 86, так згадує трагічну ніч: «Я була у дальній кімнаті, коли почався обстріл. Згасло світло, і в суцільній темряві спочатку нічого не могла зрозуміти. Аж раптом пролунав гучний вибух снаряда — і мій старий будиночок перетворився на купу будівельного сміття. Наступного ранку численні комісії щоразу дивувалися, що я залишилася живою».

Сьогодні, за словами власниці будинку, уже зведено нові стіни зі шлакоблока. Хлопці-металурги працюють швидко і якісно. Незабаром замість дірок у стінах уже буде встановлено великі пластикові вікна. Потім візьмуться за утеплення стін і покрівлі. «Ремонт вийшов масштабним і дорогим, навіть враховуючи пільгові ціни. Я б зі своєю мізерною пенсією нічого б не змогла зробити. Низько вклоняюся керівництву підприємства за його безкорисливу допомогу у важку хвилину», — каже пенсіонерка.

Мешканці селища зізнаються: допомога, яка надійшла одразу ж, дала змогу пережити шоковий стан і повернутися до нормального життя. «Ми сподіваємося, що такого більше не повториться, — каже ветеран селища Юрій Ялі. — Усім нам хочеться миру й можливості спокійно жити, працювати й ростити дітей і онуків у своїй країні».

Хочеться вірити, що в історії Сартани, якій 12 вересня виповнилося 235 років, як і в історії всієї України, трагедії закінчилися.

Будматеріали і робочі руки надав металургійний комбінат імені Ілліча.

Постраждалій дівчинці потрібне якісне протезування

У результаті обстрілу сиротою залишився семирічний мешканець селища Сергій, чиї батьки загинули в одну мить. Трагедія трапилася і в іншій сусідській родині: Олена Лафазан померла в лікарні від осколкових поранень, а її десятирічна донька Наталка залишилася інвалідом — втратила ніжку — і нині проходить лікування в лікарні у Києві. Батько постраждалої Олександр, який перебуває поряд із донькою, просить усіх небайдужих людей надати посильну фінансову допомогу, оскільки доньці необхідне протезування в Німеччині.

Леонід ВАСИЛЕНКО.
Маріуполь
Донецької області.

Фото
Євгена НОСЕНКА.

Реквізити для допомоги постраждалій Наталці Лафазан:

ПриватБанк.

Код ЄДРПОУ 1436570.

МФО 305299.

Рахунок одержувача 29244825509100.

Призначення платежу: для поповнення картки 4149 4978 3192 1376.

Лафазан Олександр Костянтинович. Телефон 097-226-69-07.

Карта ПриватБанк 4149 4978 3192 1376.

Обережно: банкопад «з'їдає» комунальні платежі громадян!

БАЛАНС ТИЖНЯ

Разом з осінню в країні триває банкопад. Минулого тижня НБУ визнав неплатоспроможним сумнозвісний банк «Фінанси та Кредит». Тепер Нацбанк запоконює, мовляв, 93,2% вкладників «збанкрутілої» установи отримають гроші, які вони там зберігали, у повному обсязі. Адже їх розмір не перевищує гарантовану Фондом гарантування вкладів фізичних осіб суму у 200 тисяч гривень. Решті клієнтів, котрі свого часу примудрилися довірити банку більші обсяги коштів, доведеться задовольнятися хіба що вищезгаданою сумою.

Але чому «Фінанси та Кредит» сумнозвісний? — можливо, запитає допитливий читач. Відповідь така: перш ніж цей комерційний банк остаточно пішов на дно, з НБУ ще й нинішнього року встигли кинути потопельнику одразу два рятівні круги у вигляді кругленьких сум. У лютому, за інформацією Нацбанку, полетіли 700 мільйонів гривень, а у червні — 750 млн. Тобто, з одного боку, багато хто з вкладників не перший місяць оббиває пороги фінустанови, намагаючись «визволити» свої заощадження, а з другого — Нацбанк активно закачував туди державні грошики, щоб, начебто, втримати на плаву судно, яке, щиро кажучи, у банківських колах уже давно бачили на дні. Тепер у НБУ нібито посипають голову попелом і оплакують неспроможну установу разом з наданими їй мільярдами підтримки, що, схоже, попливли у невідомому напрямку. Та все ж радять громадянам не панікувати. «Цей банк не є системним, а його віднесення до категорії неплатоспроможних не становить загрози стабільності банківського сектору», — заспокоює голова НБУ Валерія Гонтарева, яка й здійснює банківську політику країни. Скільки втратила від таких оборудок держава, тобто ми з вами, і який куш дістався банкірам, ще належить з'ясувати. Але очевидно, такі фінансові «ігри» не на користь Україні. Бо який обсяг державних коштів доведеться витратити, щоб відновити довіру громадян до вітчизняної банківської системи? На це запитання, у підсумку, належить давати відповідь і Валерії Гонтаревій. Звісно, якщо вона до того часу затримається на своїй посаді. Та поки що очільниця НБУ на міжнародному рівні продовжує ділитися досвідом свого кермування. Під час 12-ї щорічної зустрічі Ялтинської Європейської Стратегії, яка відбувалася у Києві, В. Гонтарева повідала про основні досягнення. «Ми завершили очищення банківського сектору. Відправили 54 банки до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб. Зупинили так званий «олігархічний банкінг». Це унеможливлює навіть ідею кредитування пов'язаних осіб у майбутньому», — запевняла вона ще на початку нинішнього місяця.

Та, як видно, процес очищення з відмиваннями не можна назвати остаточним. Минулого тижня разом з «Фінансами та Кредитом» до категорії неплатоспроможних віднесено банк «Національні інвестиції» та «Інтеграл-банк».

До речі, банкопад зачепив і частину абонентів, які звикли оплачувати рахунки за комунальні послуги через інтернет-сервіси. Донедавна вони перераховували гроші на транзитний рахунок банку «Фінанси та Кредит», а далі суми розподілялися по комунальних організаціях. Тепер такі громадяни замість квитанцій про оплату отримують повідомлення: «Оплата комунальних платежів, що надійшла на цей рахунок 17 вересня 2015 року, врахована не буде, оскільки суми за це число не будуть перераховані на комунальні організації».

І так людям важко платити за «комуналку», що непомірно подорожчала, а тут ще такий сюрприз! І до адресата гроші не дійшли, і назад повернути їх теж не виходить.

Ще кілька слів про минулотижневий банкопад і ту «копієчку», в яку він влетить країні. У Фонді гарантування вкладів фізичних осіб достатньо коштів для забезпечення виплат у рамках гарантованої суми вкладникам банку «Фінанси та Кредит». Про це заявив директор-розпорядник фонду Костянтин Ворушилін, нагадавши, що вже набрала чинності урядова постанова про випуск облігацій внутрішньої державної позики на 21,5 мільярда гривень, які буде монетизовано, а кошти використано для виплати вкладникам.

Отже, «витівки» банкірів, вважай, уже стануть у майже мільярд доларів. Питання, як такі кроки вплинуть на рівень інфляції та стабільність національної валюти, при цьому залишаються за кадром.

Але перейдімо до інших економічних новин минулого тижня. З приємного — Світовий банк схвалив виділення Україні кредиту у пів-мільярда доларів. Їх витрачать на розвиток фінансового сектору країни. Зокрема, гроші буде спрямовано на зміцнення Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, а також капіталізацію найбільших банків. З неприємного — знову ми не кредитуємо реальний сектор, щоб запрацювало виробництво, а за рахунок іноземних позичок намагаємося врятувати проблемні банки, вливаючи у них сотні мільйонів гривень. Що відбувається потім — написано вище...

Минулого тижня Держстат оприлюднив оптимістичну на перший погляд інформацію. Сальдо торговельного балансу (різниця між вартістю експорту та імпорту) за підсумками січня-липня — позитивне і перевищує 1,4 мільярда доларів. Цей показник порівняно з аналогічним періодом 2014-го зріс майже вдвічі. З одного боку — у нас усе добре, країна більше продає, ніж купує. Здавалося б, позитивна тенденція. Але експорт товарів за цей період скоротився на 34,8%, імпорт — на 37,8%. Цілком зрозуміло, чому показники знизилися у торговельних відносинах з Росією. Але прикро, що скорочується товарообіг і з Євросоюзом. Обсяг експорту до ЄС порівняно з січнем-липнем 2014-го впав на 33,9%, імпорт — на 27,2%. Отже, якщо аналізувати цифри, виходить, що у Євросоюзі, який вважаємо стратегічним партнером, ми зі своєю продукцією не надто й потрібні.

Уряд минулого тижня подав на розгляд до Верховної Ради держбюджет-2016. Але, як кажуть, недовго музика грала. Кабмін одразу ж відкликав головний фінансовий документ на доопрацювання. Тож, схоже, бюджет поки що не вдається збалансувати у доходах і витратах. А до парламенту його подали формально, щоб не вибитися з графіку. Все, як і за Януковича...

В уряді з цього приводу ремствують, мовляв, треба, щоб народні обранці спочатку ухвалили заплановані зміни до Податкового кодексу. Тоді бюджет й підганятиметься під нові цифри.

На завершення — до звичної вже теми. Валовий зовнішній борг, як стверджує Нацбанк, за перше півріччя зріс на 700 мільйонів доларів. І на 1 липня становив 127 мільярдів доларів. Обсяг боргу збільшився з 95,1% до 122,8% від ВВП. Тобто кредиторам ми винні більше, ніж виробляємо за рік.

Підсумовувала
Галина КВІТКА.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

Нинішнього року клієнти неплатоспроможних банків отримали з Фонду гарантування вкладів фізичних осіб 31,65 мільярда гривень. Загалом на цей рік заплановано виплатити 46,31 мільярда. Ще 3,87 мільярда з коштів фонду піде на сплату процентів та погашення кредитів. Надходження від неплатоспроможних банків, які перебувають у процесі ліквідації, в рахунок погашення кредиторських вимог фонду з початку 2015 року становили 775,3 мільйона гривень. І лише 140 мільйонів, відповідно до оприлюдненої на сайті ФГВФО 10 вересня інформації, фонд заробив на продажу банків.

Знову ми не кредитуємо реальний сектор, щоб запрацювало виробництво, а за рахунок іноземних позичок намагаємося врятувати проблемні банки

Вчитися, щоб відповідати на різноманітні виклики

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Тим часом, за свідченням Петра Порошенка, заходи на Яворівському полігоні саме і є яскравим свідченням більш тісного партнерства України з Організацією Північноатлантичного договору. «Ці навчання сприятимуть підвищенню готовності українських рятувальних служб вчасно прийти на допомогу людям, запобігти загрозі, ліквідувати ситуації надзвичайні ситуації техногенного і природного характеру. Вражають масштаби навчань — в них залучено 1 100 рятувальників із 34 країн», — сказав глава держави.

Утім, ці навчання ввійдуть в історію не тільки своєю масштабністю та значимістю в контексті обміну досвідом і практичними навичками рятувальників із різних країн. Міжнародний тренінг ліквідаторів катастроф уже став знаковим, завдяки присутності нового Генерального секретаря НАТО, який вперше прибув до України з офіційним візитом. Ці дві події логічно пов'язані між собою, демонструючи підтримку Києву з боку впливових західних партнерів і на словах, і на ділі.

Президент України оцінив візит пана Столтенберга як прояв солідарності з нашим народом в один із найскладніших періодів його новітньої історії. Також глава держави відзначив практичну користь навчань у рамках програми «Партнерство заради миру» особливо зараз, враховуючи воєнну агресію РФ на сході нашої країни.

Про специфіку й особливості масштабних польових навчань ліквідаторів надзвичайних ситуацій «Голосу України» розповів **керівник Євроатлантичного координаційного центру з проведення польових навчань Гюнтер Бретшнейдер:**

— У нас довга традиція співробітництва з вашою країною. В 1997 році ми підписали угоду про співробітництво в сфері цивільного захисту. За цей час «Україна-2015» — уже третє за ліком велике спільне навчання, яке ми проводимо. Попередні були 2000 і 2005-го.

— Під час розробки сценарію цих навчань, чи враховувалася ситуація, в якій зараз живе Україна?

— Деякою мірою — так. Звичайно, ми не відпрацьовуємо дії в умовах воєнних конфліктів, адже у нас не воєнні, а цивільні навчання. Я це підкреслюю. Але служба рятувальників, служба цивільного захисту відіграє важливу роль у будь-яких надзвичайних ситуаціях, зокрема й у період воєнних дій. Навіть під час воєнних конфліктів цивільне життя триває, і в ньому виникають різноманітні виклики, на які необхідно реагувати.

Тут на навчаннях ми хочемо перевірити готовність рятувальної служби реагувати на будь-які можливі ситуації в будь-якому контексті. Зокрема, будуть задіяні і піротехніки, які мають ліквідувати вибухонебезпечні предмети. Також відпрацюємо навички порятунку людей з руїн будинків. А завали можуть бути результатом як землетрусу, так і воєнних дій.

По коментарі відносно «медичної» складової навчань «Голос України» звернувся **до голови парламентського Комітету з питань охорони здоров'я Ольги Богомолець**, яка на Яворівському полігоні змінила офіційний костюм і білий халат на камуфляжну форму:

— Цій події передував рік моєї роботи з місією НАТО, із представництвом НАТО в Україні. Я спілкувалася з ними переважно із приводу лікування та реабілітації наших поранених бійців за рубежем. Минулого четверга, виступаючи із цього приводу в штаб-квартирі НАТО, говорила також про платформу служби мобільної аварійно-рятувальної допомоги. Тут, на Яворові представлений румунський варіант — це мобільний центр, який розгортається протягом години. Він здатний працювати в місці, де стався терористичний акт чи катастрофа з великою кількістю поранених. В асортименті такого центру є все необхідне медобладнання — від кардіографа, УЗІ до апаратів, що оцінюють ступінь опіків. При цьому навіть не лікар, а людина, яка пройшла певну підготовку, зможе працювати на такій техніці, діагностувати, надавати допомогу.

Наступний наш крок — створення центру НАТО для навчання парамедиків в Україні. Такий тренінг мають пройти поліцейські, пожежні, військові, співробітники МВС. А потім і всі громадяни. Це важливо. Якщо вчасно надати першу невідкладну допомогу, у потерпілого є шанс дочекатися лікаря. (На підтвердження своїх слів співбесідниця демонструє брошуру з інфографікою, з яких випливає: в Україні смертність людей в автокатастрофах становить 37%, а в Європі — 5%.)

Наступний етап — законодавчий. Сьогодні всі волонтери, всі парамедики, які надають медичну допомогу, діють нелегально. У нас немає закону про парамедицину. Планую вже наступного року розробити такий законопроект і подати його до Верховної Ради. Зараз для нас у плані становлення вітчизняної парамедицини сприятливий період. Справа в тому, що НАТО згортає свої парамедицинські проекти в Росії. І є надія: все, що припиниться там, з'явиться тут, у нас.

Ольга ВАУЛІНА.

Київ — Яворівський полігон — Київ.

Фото Євгена КРАВСА.

ДЕТАЛІ

Міжнародні навчання «Україна-2015» з ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій у рамках програми «Партнерство заради миру» проходять із 21 по 24 вересня. Вони передбачені в річному плані співробітництва між НАТО й Україною. За сценарієм навчань рятувальникам необхідно ліквідувати аварію, пов'язану з геологічними й екологічними проблемами, з якими стикається Україна.

Під час навчань уперше буде відпрацьовано використання соціальних медіа в надзвичайних ситуаціях з метою впливу на громадську думку й протидії неправдивій інформації. А також використані системи телемедицини, завдяки яким медичний персонал на місцях за допомогою супутникового зв'язку зможе одержувати консультаційну підтримку від колег, що перебувають в інших країнах.

Хто прихистить більше сотні тисяч біженців

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Міністри закордонних справ Польщі, Чехії, Словаччини та Угорщини розмовляли з керівником зовнішньополітичного відомства Люксембургу — держави, яка зараз головує в Раді ЄС. Нагадаємо, що саме головуюча в Раді країна займається організацією її роботи, фактично, виконуючи роль посередника між державами-членами Спільноти. Утім, переговорникам не вдалося досягнути порозуміння. Вишеградська група одностайна у тому, що цю проблему не можна зводити виключно до квотування. На перше місце має бути винесене питання захисту південних кордонів Євросоюзу.

У цій справі Польща, Чехія, Словаччина та Угорщина, зокрема, готові навіть дофінансувати заходи, спрямовані на зміцнення охорони кордону, або направити до Греції своїх прикордонників, «щоб якнайшвидше надати підтримку грецькій прикордонній службі в протидії нелегальній міграції з турецького узбережжя». За словами міністра закордонних справ Польщі Гжегожа Схетини, група послідовно обстоюватиме ці свої пропозиції на форумі ЄС.

Натомість, головуючий у Раді Люксембург пропонуватиме обговорити не лише питання збільшення числа біженців, яку має прийняти кожна країна ЄС, а й можливість визначення часу, впродовж якого вона це може зробити. Тим часом позиція Вишеградської четвірки незмінна — переконуватиме решту спільноти, яка в більшості вже погодилася на квотування, що кількість прийнятих біженців країни повинні визначати самі. Група також порушуватиме питання про місця розміщення пунктів реєстрації біженців. Ще одна теза, яку обстоюватиме четвірка на саміті: якщо сигналом зустрічі на рівні Спільноти буде, що Євросоюз займається лише розподілом біженців, а не робить нічого для розв'язання проблеми їх появи, то наступні хвилі іммігрантів ще побільшають, а це немає сенсу.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

А ТИМ ЧАСОМ

Мігранти в Словенії небажані. Поки що

Через КПП Омрежьє не пропускають ні пішоходів, ні автомобілі. Причина такого рішення — наплив біженців. На допомогу прикордонникам кинуті спецчастини поліції, які перекрили ділянки кордону, що не охороняються. Влада Словенії заспокоює: закриття переходу носить тимчасовий характер і протриває доти, доки всі мігранти пройдуть процедуру реєстрації. Після чого роботу КПП будо відновлено. Раніше заступник міністра внутрішніх справ Боштіан Шефіц заявив, що тільки за два дні в Словенії зареєстровано понад 1,5 тис. біженців.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Прем'єр Греції присягнув на вірність народу

Відразу після оголошення офіційних результатів дострокових парламентських виборів лідер Коаліції лівих радикальних сил СІРІЗА, що перемогла, Алексіс Ципрас склав присягу як глава уряду Греції. Перед цим президент Прокопіс Павлопулос вручив йому мандат на формування уряду.

Попередні прем'єри Греції присягали на вірність країні і народу на Євангелії в резиденції архієпископа Афінського та всієї Греції. Але враховуючи атеїстичний світогляд Алексіса Ципраса, церемонія приведення глави уряду до присяги вдруге цього року проходила у президентському палаці. Стоячи навпроти президента Греції, Ципрас заявив, що дотримуватиметься Конституції і законів Греції, а також буде вірно служити інтересам народу. Ці слова він підкріпив підписом на офіційному документі.

Новоспечений прем'єр повідомив Прокопісу Павлопулосу, що вже в середу сформує уряд Греції в коаліції з партією «Незалежні греки». Журналістам він не назвав кандидатів на міністерські посади, але пообіцяв, що це будуть досвідчені та компетентні люди. Як припускає **грецька газета «Вима»**, віце-прем'єром у новому уряді може стати Евклід Цакалотос, який як міністр фінансів завершував переговори з міжнародними кредиторами країни. А на посаду міністра фінансів, цілком ймовірно, Ципрас призначить Йоргоса Хуліаракіса, який на цій посаді працював у службовому (тимчасовому) уряді.

«Можна вважати і вирішеним питання про те, що посаду міністра оборони знову обійме лідер партії «Незалежні греки» Панос Камменос, а його однопартієць Панайотіс Курумпліс сяде в крісло міністра охорони здоров'я», — **повідомила «Вима»**. За даними видання, на посаду голови парламенту Алексіс Ципрас має намір запропонувати колишнього віце-прем'єра Янніса Драгасакіса.

Згідно з офіційними результатами підрахунку голосів, на дострокових парламентських виборах СІРІЗА завоювала довіру 35,5 відсотка громадян, її основний конкурент «Нова демократія» — 28,1 відсотка. Далі йдуть «Золота зоря» — 7,11% і ПАСОК з 6,42%. У парламент також пройшли Компартія з 5,47%, «Потамі» з 3,93%, «Незалежні греки» з 3,7% і Центристська партія з 3,45 відсотками голосів.

Олександр БІЛИК.

ПЛАНЕТА

«Октоберфест»: весілля тривалістю 182 роки, і кінця йому не видно

Днями у Мюнхені, столиці федеральної землі Баварії в Німеччині, відкрився «Октоберфест» — найбільший у світі фестиваль пива. Цьогоріч очікують, що на свято завітає майже шість мільйонів осіб.

А все почалося 182 років тому з весілля баварського принца Людвига I і принцеси Терези. Тоді на свято запросили всіх підданих. На величезному лузі, який потім почали називати Терезиним, розпочалося гуляння, що тривало чотирнадцять днів і ночей. І так усім сподобалося свято, що відтак вирішили організовувати його щороку в жовтні. І назвали його «жовтневим», німецькою — «Октоберфест». А що пиво на святі тече рікою, то воно стало своєрідним фестивалем цього напою.

Упродовж двох тижнів, поки триває «Октоберфест», законослухняні німці пускаються берега, гуляють вулицями напідпитку та мало не цілодобово горлають пісні — всупереч не тільки правилам пристойності, а й жорсткому громадському розпорядку. До них приєднуються натовпи туристів.

Тож протягом фестивалю зазвичай випивають понад шість мільйонів літрових кухлів пива, які тут називаються масами. Цей напій спеціальний — октоберфестівський — з умістом алкоголю 5,8 — 6,3%. Його варять мюнхенські броварні (інших на фестиваль не допускають). Нині вартість одного маса пива перевищує 10 євро. І, звичайно, яке може бути пиво без німецьких сосисок, мюнхенських білих ковбас, каскадів свинячих рульок з капустою, тушкованою помюнхенськи, запеченого на рожні бика та ще багатьох смаколиків!? Навіть якщо гість ситий, він не втримається і хоч що-небудь купить...

Крім мільйонів літрів пива, очікується, що цього року буде з'їдено 70 биків, понад мільйон порцій смажених курчат, а от кількості спожитих рульок поки що визначити не вдалося. З огляду на це господарі фестивалю подбали не лише про благоустрій — встановили величезні намети та павільйони, де все це можна споживати, а й забезпечили високу пропускну спроможність ... громадських убиралень. Адже пиво — напій «граючий» і виходить з берегів...

Утім, на Терезиному лугу не тільки випивають (і не тільки пиво) та закушують, а й розважаються. «Октоберфест» — фестиваль свято родинне, яке має свою «уніформу»: дирндель — комплект жіночого національного вбрання з рясною спідницею, корсетом і фартухом. Чоловіки вбираються у замшеві довгі шорти з підтяжками, спеціальні плетені шкарпетки до колін, картату сорочку і капелюх з пером. Особливо тішаться таким маскарадом діти. А також численним розвагам — від каруселей до сотень атракціонів, чимало з яких належать до категорії «най»: найвищі в світі, найдовші, найстрашніші і т. п. Тож відвідувачам — повний комфорт і задоволення, а організаторам — зиск: дохід від свята оцінюють в один мільярд євро!

Наталія ПИСАНСЬКА.

Берлін.

Черговий теракт від «Боко Харам»

54 людини загинули, 90 поранено в результаті серії вибухів в місті Майдугурі, що на півночі Нігерії. «Припускаємо, що бойовик-смертник з «Боко Харам» активував саморобний вибуховий пристрій в мечеті Аджіларі, і ще кілька бойовиків кинули такі саме пристрої в будівлю інформаційно-туристичного центру міста», — **цитує представника нігерійської поліції ВВС.** За останні три місяці джихадисти з угрупування «Боко Харам» вбили не менше 800 нігерійців.

40 чоловік загинуло у Непалі під час протестів проти ухвалення нової конституції («Бі-Бі-Сі»)

НОВИНИ

Дніпропетровські лікарі боротимуться з онкологічними захворюваннями за допомогою найсучаснішого у світі обладнання — лінійного прискорювача, установленого в радіологічному корпусі. Цей високоточний апарат дає змогу опромінювати тільки пухлину, практично не зачіпаючи здорові клітини. Перших пацієнтів зможуть прийняти вже на початку наступного року, *повідомляє наш власкор Володимир Рибальченко*

Стартував унікальний проект з розвитку космосу

Унікальний проект з розвитку космосу — перший в Україні SPACE HUB — відкрили в дніпропетровському Парку ракет* (на знімку). *Він має стати професійною платформою для нових ідей у космічній сфері.

Як повідомили «Голос України» ініціатори програми, до складу проекту увійшли бізнес-інкубатор для космічних, інженерних і IT start-up, event-зона для наукових заходів і музей науки, де розмістять прототипи унікальних наукових розробок. Перші експонати — об’ємна таблиця Менделєєва, яка містить 16 нових елементів, виявлених у космосі, і котушка (трансформатор) Тесла — уже з’явилися.

В облраді SPACE HUB сприймають як платформу для молодих учених, які генерують нові ідеї з розвитку космічної галузі. Амбіційна ідея належить резидентам бізнес-інкубатора Innovationbox, яких обласна влада відкрила торік.

— Ми створюємо сприятливе середовище, де ідеї й проекти трансформуються в успішні бізнес-компанії, — розповів голова облради Євгеній Удод. — І в нас є результати: за час існування Innovationbox п’ять проектів отримали інвестиції в розмірі 250 тис. доларів. Механізм дуже простий: молоді люди приходять зі своїми ідеями в бізнес-інкубатор. Тут їх навчають, надають експертну підтримку. У результаті ідея трансформується в готовий бізнес-проект, який можна пропонувати донорам, інвесторам, банкам.

Молоді підприємці вже одержали низку конкретних пропозицій для розробки: це контроль психологічного стану космічних туристів і електродвигун для супутника.

— Головна ідея проекту — змінити уявлення людей про космос і показати, що розвиток цієї галузі дасть змогу розширити економічні й промислові можливості Дніпропетровщини й України, — зазначає ініціатор проекту Максим Ткаченко.

У день відкриття біля Парку ракет працювала інтерактивна лабораторія під відкритим небом — Наукові пікніки. Кожен охочий мав можливість взяти участь у цікавих експериментах і дослідах, показати свої знання з фізики, хімії, математики, геології, біології, електротехніки й відчути себе вченим.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Фото прес-служби облради.

На Донбасі панує відносний спокій

Чи не вперше за останні півтора року на фронті, нарешті, встановилося перемир’я. За даними штабу АТО, останню добу обстрілів не зафіксовано. Наші бійці в так званих сірих зонах проводять роботи з розмінування та евакуації тіл загиблих для подальшої ідентифікації.

Москва відмовилася від подальшої ескалації конфлікту на сході країни, вважає керівник групи «Інформаційний спротив» Дмитро Тимчук. За його словами, проект «Новоросія» закритий. Рішення Кремля вивести з Донбасу деякі підрозділи регулярних російських військ для подальшого перекидання в Сирію стало причиною для паніки в «ДНР» і «ЛНР».

«Керівництво місцевих терористів вважає, що Москва кидає бойовиків напризволяще. Паніку спричинили чутки про підготовку посилення прикордонними військами ФСБ охорони держкордону РФ з Україною на ділянках, що межують з окупованими районами, для запобігання потрапляння на територію Росії «небажаних елементів» з числа власних найманців і місцевих бойовиків», — написав він на своїй сторінці у Фейсбуці.

Військовий експерт Микола Сунгуровський радить не квапитися з висновками і чекати на загострення конфлікту вже найближчим часом. За його словами, це тимчасове затишшя пов’язане насамперед із поїздкою В. Путіна на Генасамблею ООН. Адже там йому необхідно виступати та спілкуватися, маючи імідж миротворця.

— Незалежно від того, буде Росія сильною або слабкою, вона завжди буде прагнути гарантувати свою безпеку за рахунок форпостів за периметром країни. На сході України їй хотілося б поширити свій вплив на всю лівобережну частину країни, а оскільки це неможливо, то Кремль зробить все, щоб за допомогою підконтрольних йому сепаратистів підривати стабільність України і створити на Донбасі буферну зону, — зазначив він.

Олександр ПЕКНИЙ.

Адаптуватимуть до нових умов

Воїнів, які стали інвалідами у зоні бойових дій на Донбасі, навчатимуть пристосуванню до нових умов життя у «Тренінговому центрі самостійного проживання у громаді людей з інвалідністю», відкритому у Вінниці.

Новий заклад починали створювати на грантові кошти Британської ради. До фінансової підтримки долучився митрополит Вінницький та Барський Симеон, надійшла допомога від Українського християнського місіонерського товариства «Обітниця миру», представників бізнесу, сімей інвалідів.

«Особливістю нашого Центру є те, що люди з фізичними вадами зможуть перебувати в ньому разом зі своїми родинами, — каже директор Вінницького обласного центру соціально-психологічної реабілітації «Обрій» Світлана Демко. — Період реабілітації і навчання становитиме 5—14 днів. За цей час людей з обмеженими фізичними можливостями навчатимуть жити самостійно і обходитися без сторонньої допомоги, надаватимуть психологічну підтримку».

У дворі центру обладнано спеціальні майданчики для занять спортом. Встановлено тренажер, на якому люди на візках навчатимуться долати перепони, що зустрічаються в повсякденному житті. Крім бійців АТО, новий заклад надаватиме допомогу людям з інвалідністю різного віку.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ТИМ ЧАСОМ

Розшукують псевдоволонтерів

Житомирський міськвідділ міліції розшукує «помічницю» голови облдержадміністрації Сергія Машковського. З проханням знайти цю особу до правоохоронців звернувся він особисто. Річ у тім, що якась жінка, котра називала себе помічником голови ОДА, пропонувала підприємцям переказати кошти на рахунок нібито благодійного фонду для допомоги дітям та учасникам АТО. Жінка, що підписалася іншим прізвищем, представляючись у розісланих листах керівником благодійного фонду, якого насправді не існує, стверджувала, що діє нібито від імені керівництва області і пропонувала переказати кошти на банківський рахунок. Голова облдержадміністрації заявив з цього приводу, що нікого не уповноважував спілкуватися від його імені щодо збору будь-якої допомоги і закликав не піддаватися на вудку псевдоволонтерів.

Оксана ЛУК’ЯНЕНКО.
Житомирська область.

Відбулась траурна хода

У Києві до 74-ї річниці з дня трагедії Бабиного Яру відбулася жалобна хода «Дорогою смерті» від пам’ятного знаку біля мотозаводу, що на перехресті вулиць Мельникова і Дорогожицької, до пам’ятника «Менора» **(на знімку)**. У заході взяли участь представники державних установ, посольств, громадських та релігійних організацій, діячі культури.

Зазначимо, наприкінці вересня 1941 року німецькі окупанти почали масово розстрілювати людей. Єврейського населення Києва лише за два дні у Бабиному Яру розстріляли тридцять чотири тисячі. Усього тут закатували щонайменше сто тисяч осіб.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Кращий повітряний міст

Міжнародний аеропорт «Одеса» визнано кращим у номінації «Аеропорт року». Диплом першого ступеня підприємству вручила асоціація «Аеропорти України» у рамках міжнародного форуму «Аероконгрес-2015».

При визначенні переможця враховувалися такі фактори: динамічність розвитку і якість послуг. Південні повітряні ворота України відкривають нові напрямки, стрімко збільшують пасажиропотік, використовують інноваційні рішення під час будівництва нового термінала.

Кирило ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Викрили телефонного «мінера»

Деснянський районний суд Чернігова позбавив на 5 місяців волі чоловіка, який в стані алкогольного сп’яніння в різний час телефонував до чергової частини міськвідділу міліції та повідомляв про закладену вибухівку у будівлях громадського призначення. У такий спосіб він «замінував» Деснянський районний суд міста Чернігова, Чернігівський обласний академічний український музично-драматичний театр ім. Т. Г. Шевченка, торгові центри міста.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

ЦИФРА

1,14 млрд. грн.

переказала до держказни Закарпатська митниця ДФС за вісім місяців. Майже півмільярда — оподаткування нафтопродуктів, телефонів і автомобілів. Водночас у серпні з митниці надійшло до бюджету 165 млн. 304 тис. грн.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Небесну Сотню вшанували в Чикаго

У Сполучених Штатах Америки відбулось урочисте відкриття та освячення першого в США пам’ятника Небесній Сотні та усім Героям, що поклали життя за Україну.

Як повідомляє медіа-портал української діаспори Vidia, пам’ятник встановили поряд з Українською православною церквою поблизу Чикаго. Церемонію освячення проводив Патріарх Київський та всієї Руси-України Філарет. Під час відкриття були також зачитані листи-привітання сенаторів Джона Маккейна та Марка Кірка.

Нагадаємо, спорудження монумента підтримав сенатор Джон Маккейн, а українська громада долучилася збором коштів.

З початку АТО громадяни передали на фронт майже на 60 млн. грн. продовольства та майна (Урядовий портал)

Кандидатів відсіюють через стан здоров'я

Після двох етапів відбору кількість претендентів на службу до нової патрульної поліції Хмельницького значно скоротилася. Участь у тестуванні взяли п'ять з половиною тисячі кандидатів, які подали свої анкети. Перший комп'ютерний тест мав визначити загальний рівень знань і здібностей. Ті, кому вдалося його здолати, тепер проходять військово-лікарську комісію. «Після огляду фахівців виявилося, що здоров'я підвело майже кожного п'ятого кандидата», — повідомив голова лікарської комісії Василь Ілюшин. Ще частину скеровано на додаткове обстеження до профільних спеціалістів, які ухвалять остаточне рішення про придатність до служби. Ті, у кого гарний стан здоров'я, перейшли до наступного етапу випробувань — складання заліків з фізичної підготовки. Серед фізичних нормативів — біг на 100 і 1000 метрів, підтягування для чоловіків і віджимання для жінок. Лише ті, хто успішно складе залік з фізпідготовки, зможуть пройти психологічне тестування.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Зустріли непривітно, зате встановили рекорд

За участі міністра МВС України Арсена Авакова у Черкасах стартував конкурсний набір до нової патрульної поліції міста.

Перед приміщенням обласної філармонії, де відбувався запис на конкурс, головного міліціонера країни група свободівців та їх прихильників зустріла скандуванням «Ганьба!», вигуками «Свободу політв'язням!», «Де вбивці Небесної Сотні?», «Авакова — у відставку!».

У зв'язку з цим урочисте відкриття пункту набору майбутніх поліцейських відбулося для гостей і влади з певною нервозністю. Однак активність протестувальників не завадила роботі приймальної комісії. Лише за півдня документи подали понад 1100 хлопців та дівчат. Це, зазначив згодом міністр, рекордна кількість заяв серед інших обласних центрів, де проводився набір до патрульної служби.

У Черкасах Арсен Аваков відвідав також поранених під Верховною Радою правоохоронців, які лікуються в обласній лікарні.

Ліна ЛЕБЕДЕНКО.

Черкаси.

На знімку: жінка-поліцейський біля патрульного автомобіля під час представлення нової патрульної служби у Черкасах.
Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

СПОРТ

Турнірна хроніка

Дзюдо. Оберварт (Австрія). Чемпіонат Європи U-21. У змаганнях взяли участь 396 спортсменів із 41 країни Європи. Українські спортсмени виборoли три нагороди. Чемпіонкою Європи стала Василина-Ірина Кириченко у ваговій категорії понад 78 кг. «Срібло» виборов Богдан Ядов (66 кг), «бронза» — у Артема Хомули (73 кг).

Фехтування. Український шпажист Ян Сич здобув золоту нагороду на етапі Кубка світу з фехтування на шпагах у Люксембурзі. У фіналі він переміг француза Паула Алегро — 15:9.

Баскетбол. Україна готова провести частину матчів чемпіонату Європи 2017 року. Про це заявив президент ФІБА-Європа Тургай Демірель.

«Українська сторона не виявила бажання до одноосібного проведення турніру. Однак Україна зберігає шанси прийняти турнір у ролі співорганізатора. Її заявка розглядається», — сказав Демірель.

Прийом заявок на організацію турніру закінчиться 2 листопада. Потім експертні комісії федерації відвідають усіх претендентів і представлять свої доповіді. ФІБА-Європа розглядатиме всі заявки: від самостійного проведення турніру до партнерських пар.

Футбол. Сьогодні відбудуться перші матчі 1/8 фіналу розіграшу Кубка України. Зустрічаються: «Миколаїв» — «Волинь» (Луцьк), «Гірник» (Кривий Ріг) — «Сталь» (Дніпродзержинськ), «Олімпік» (Донецьк) — «Дніпро» (Дніпропетровськ) — телетрансляція на «Футбол-1», «Зірка» (Кіровоград) — «Олександрія», «Тернопіль» — «Шахтар» (Донецьк) — «Футбол-2», «Чорноморець» (Одеса) — «Ворскла» (Полтава) — «2+2», «Геліос» (Харків) — «Зоря» (Луганськ), «Оболонь-Бровар» (Київ) — «Динамо» (Київ) — «Футбол-1».

Влаштували свято врожаю

У селі Городське Коростишівського району у рамках етнофестивалю «Житичі» відбулося свято врожаю. Воно традиційно тривало на території культурно-мистецького центру «Поліська хата», але цього разу не в обрядовій формі, а у вигляді квесту для учнів сільських шкіл. Голова обласної молодіжної творчої спілки художників та мистецтвознавців Інна Величко розповіла, що свято врожаю не випадково проводять саме 21 вересня: це велике релігійне свято — Друга Пречиста. А ігрову форму обрали тому, що її добре сприймають діти. Учні Козіївської та Городської шкіл змагалися у різних категоріях: музичний, історичний, кулінарний, обрядовий, історичний та літературний. Команди-переможці отримали смачні призи. До свята врожаю діти створили виставку декоративних тематичних композицій з овочів та квітів.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.

Житомирська область.

На знімку: команда обдумує відповідь.
Фото з сайту http://zhitomir.today

102

Через чоловікову нелюбов хотіла вбити себе і дітей

У селі Олексіївка Добровеличківського району на Кіровоградщині молода мама намагалася повісити двох своїх малолітніх дітей, восьми та п'яти років, і вбити себе. Брат і сестра залишилися живими лише завдяки власній спритності.

Міліція затримала горе-матір. Їй загрожує позбавлення волі терміном від 10 до 15 років або довічне ув'язнення. Дітей привезли до районної лікарні з травмами від удушення.

Віталій розповідає, що мама відвела їх до сінника, взяла мотузку, перекинула її через дерев'яну балку, одягла йому на шию й почала душити. Хлопчик пручався, як міг, а коли зумів вирватися, вибіг на вулицю. Тим часом жінка спробувала позбавити життя доньку. Якимось чином і тій вдалося вирватися. Діти покликали сусідів і тим врятували життя матері, яка намагалася накласти на себе руки.

Односельці характеризують сім'ю як звичайну. А намагалася вчинити жахливий злочин жінка, найімовірніше, через сварку з чоловіком.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

ЗНАЙ НАШИХ

Серед найкращих молодих географів

Івано-франківський школяр здобув бронзову нагороду на Міжнародній олімпіаді з географії.

Учень випускного класу ЗОШ №25 Роман Букатюк увійшов до трійки найкращих знавців предмета на IX Міжнародній олімпіаді, яка відбулася у Бразилії. Добру новину на оперативній нараді повідомила начальник міського управління освіти і науки Наталія Микула. За її словами, Україну на олімпіаді представляла команда з чотирьох одинадцятикласників. Разом з Романом змагалися Ангеліна Кикина з Хуста Закарпатської області, Богдан Лущик зі Львова та Олександра Євдокимова із Сум.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Шлях із глибини століть

На Полтавщині відкрили пам'ятний знак на місці підписання Гадяцької угоди 1658 року між Гетьманщиною-Україною і Річчю Посполитою. Встановили його на околиці села Червоний Кут Гадяцького району. З цієї нагоди відбулися народні гуляння за участю сотень земляків.

Урочистостям передував проведений у Гадячі круглий стіл на тему «Гадяцька угода 1658 року між Україною та Польщею: від історії до сучасності». На ньому знані науковці, доктори історичних наук Віктор Брехуненко, Тарас Чухліб, Дмитро Вирський, керівники району та міста, краєзнавці, представники громадськості окреслили значимість згаданої історичної події. Адже вона ще понад три з половиною століття тому засвідчила прагнення українців вирватися з надто тісних «обіймів» Московії та інтегруватися до Європи.

Переконавшись у підступності північного сусіда та його небажанні виконувати прописані Переяславською угодою 1654 року зобов'язання щодо захисту Гетьманщини, тодішні провідники козацтва на чолі з гетьманом Іваном Виговським вирішили шукати надійніших союзників. Згідно з підписаним під Гадячем «трактатом», на європейському просторі під протекторатом Польщі мала утворитися потужна федеративна держава. До неї Гетьманщина-Україна як спадкоємниця Київської Русі під назвою Велике князівство Руське мала увійти на таких само правах, як і Велике князівство Литовське. А отже, одержати знакові атрибути власної державності — з визначенням кордонів, захистом православної віри та рідної мови і навіть карбуванням монет.

Однак реалізувати задумане та підписане тоді не вдалося. Передусім тому, що наступного року польський сейм ратифікував Гадяцьку угоду в урізаному форматі, більш ніж істотно обмеживши права українських козаків. Це, звісно, додало козирів тим представникам нашої політичної еліти, котрі орієнтувалися на «ближчого» сусіда, та, власне, самій Московії. Заграванння з останньою призвело до того, що протягом кількох століть агресивна Російська імперія (спочатку — царська, а потім радянська) неодноразово «ковтала» і Україну, і Польщу та Литву, і інші країни...

Василь НЕЙЖМАК.

Полтавська область.

На знімку: біля пам'ятного знака ініціатор його встановлення краєзнавець і волонтер Олександр Зозуля (другий праворуч) зустрівся з сучасними козаками.
Фото автора.

СПІВЧУТТЯ

Анестезіологи Тернопільщини глибоко сумують із приводу смерті професора, завідувача кафедри анестезіології та інтенсивної терапії Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П. Шупика, віце-президента Асоціації анестезіологів України

ШЛАПАКА
Ігоря Порфирійовича

і висловлюють співчуття рідним, близьким та колегам.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію Банку "ДЕМАРК" оголошує аукціон з продажу активів, що обліковуються на балансі банку, який проводитиметься на електронному торговому майданчику ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "УКГ МОНІТОРИНГ", (скорочене офіційне найменування - ТОВ "АУКЦІОН.ЮА") - https://www.aukzion.com.ua

№ лота	Найменування активу	Початкова ціна продажу лота, грн. (з ПДВ)	Гарантійний внесок, грн. (без ПДВ)
1987	Комплекс, пожежна частина корпусу № 55, що розташована за адресою: Чернігівська область, Чернігівський район, село Новоселівка, вулиця Шевченка, 20 в, загальна площа 3506.9 кв.м.	3 743 988,00	374 398,80
1988	Нерухоме та рухоме майно в Чернігівській області, м. Ніжин, вул. Василівська, буд 5: - нежитлова будівля загальною площею 533.8 кв.м.; - земельна ділянка площею 0.0503 га; - рухоме майно у кількості 109 од. (меблі, комп'ютерна та офісна техніка, банківське обладнання, сейфи, інше майно).	4 842 675,72	484 267,57

Лоти № 1987-1988 виставляється до продажу на повторні торги з знижкою 10% від початкової ціни.

Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на аукціоні, можна з 10.00 до 16.00 год. за їх місцезнаходженням, попередньо зателефонувавши за номером (050) 465-55-44. Заявнику в обов'язковому порядку потрібно ознайомитися зі станом майна до подачі заявки на участь в аукціоні. Майно, яке пропонується до реалізації, було у користуванні та має ознаки зносу.

Умови продажу:

1. Аукціон відбудеться за наявності одного учасника.
2. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.
3. Аукціон проводиться відповідно до "Правил проведення аукціонів з продажу майна неплатоспроможних банків в електронній формі", розміщених на сайті Організатора.
4. Крок аукціону 1 % від початкової ціни лота.
5. Переможець аукціону зобов'язаний сплатити ТОВ "АУКЦІОН.ЮА" винагороду за проведення аукціону.
6. Усі витрати, пов'язані з укладенням договору купівлі-продажу, покладаються на покупця - переможця аукціону. Переможець аукціону повинен узгодити протокол, підписати договір купівлі-продажу придбаного активу та провести повний розрахунок з продавцем протягом 10 банківських днів з дня наступного після закінчення аукціону.
7. Розмір реєстраційного внеску - 100 грн. 00 коп.
8. Розмір гарантійного внеску - 10% від початкової ціни лота. Оплата гарантійного внеску здійснюється **до 17:00 год. 05.10.2015 року.**

Організатор аукціону: ТОВ "АУКЦІОН.ЮА", код ЄДРПОУ 38811542, тел. (044) 392-19-73, працює щоденно крім вихідних з 09.00 до 18.00.

9. Прийом заяв на участь в аукціоні буде проводитись на веб-сайті ТОВ "АУКЦІОН.ЮА" (www.aukzion.com.ua), починаючи з дати публікації цього оголошення. Кінцевий строк прийому заяв на участь в аукціоні, та оплати гарантійного внеску **до 17:00 год. 05.10.2015 року.**
10. Час проведення аукціону **з 11:00 год. до 12:00 год. 07.10.2015 року.**

Місце проведення аукціону: https://www.aukzion.com.ua.

Реєстраційні та гарантійні внески учасниками аукціону вносяться на поточний рахунок ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "УКГ МОНІТОРИНГ", код ЄДРПОУ 38811542, п/р 26009056105090 у ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК", МФО 380775.

УТОЧНЕННЯ

Проведення аукціону з продажу майна Приватного Акціонерного Товариства "Українське Дунайське пароплавство" (оголошення опубліковане в газеті "Голос України" № 160 (6164) від 01.09.2015), з технічних причин переноситься на 24 вересня 2015 року о 10.00 год. Кінцевий термін прийняття заяв - 23 вересня 2015 року.

Тячівський районний суд Закарпатської області викликає в якості відповідача Павлюк Валерія Васильовича, (останнє зареєстроване місце проживання м. Київ, вул. Лісківська, 30 кв. 162) на 28 вересня 2015 року на 10 год. 30 хв., в судове засідання для розгляду цивільної справи за позовною заявою Прокурора Тячівського району в інтересах Усть-Чорнянської селищної ради до Павлюк Валерія Васильовича про зміну договору оренди земельної ділянки.

Розгляд даної справи відбудеться в приміщенні Тячівського районного суду за адресою: м. Тячів, вул. Незалежності, № 120.

Явка відповідача в судове засідання обов'язкова.

В разі неявки дану справу буде розглянуто у відсутності відповідача.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію Банку "ДЕМАРК" оголошує конкурс з реалізації активів, шляхом відступлення прав вимоги за кредитами іншим фінансовим установам, який проводитиметься на електронному торговому майданчику ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "УКГ МОНІТОРИНГ" (скорочене офіційне найменування - ТОВ "АУКЦІОН.ЮА") - https://www.aukzion.com.ua

№ лота	Найменування активу (детальний опис, характеристика)	Початкова ціна продажу лота, грн. (без ПДВ)	Гарантійний внесок, грн. (без ПДВ)
1575	право вимоги за кредитними договорами № 1-354, № 2-354, укладеними з юридичною особою та договорами забезпечення виконання зобов'язань	19 488 010,33	1 948 801,03

Лот № 1575 виставляється до продажу на повторні торги з знижкою 30% від початкової ціни.

Місцезнаходження об'єктів продажу:м. Чернігів, вул. Комсомольська 28

Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на конкурсі, можна з 10.00 до 16.00 год. за їх місцезнаходженням, після сплати гарантійного внеску, попередньо зателефонувавши за номером (050) 465-55-44.

Умови конкурсу:

1. Учасниками конкурсу не можуть бути Кредитні спілки.
2. Переможець конкурсу на підставі протоколу конкурсної комісії укладає договір відступлення прав вимоги за кредитним договором та договорами забезпечення виконання зобов'язань.
3. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.
4. Конкурс проводиться відповідно до "Правил проведення конкурсів з продажу майна неплатоспроможних банків в електронній формі", розміщених на сайті Організатора.
5. Конкурс відбудеться за наявності не менш ніж двох учасників.
6. Крок конкурсу 5 % від початкової ціни лота.
7. Переможець конкурсу зобов'язаний сплатити ТОВ "АУКЦІОН.ЮА"винагороду за проведення конкурсу.
8. Розмір реєстраційного внеску - 100 грн. 00 коп.
9.Розмір гарантійного внеску - 10% від початкової ціни лота.

Організатор конкурсу: ТОВ "АУКЦІОН.ЮА", код ЄДРПОУ 38811542, тел. (044) 392-19-73, працює щоденно крім вихідних з 09.00 до 18.00.

Етапи конкурсу:

1. Кваліфікаційний відбір конкурсу. Прийом заяв та конкурсної документації на участь у конкурсі буде проводитися на веб-сайті Організатора конкурсу: https://www.aukzion.com.ua та в документальному вигляді в ТОВ "АУКЦІОН.ЮА" починаючи з дня публікації цього оголошення. Разом із заявою про участь у конкурсі подається конкурсна пропозиція в непрозорому запечатаному конверті з написом "Конкурсна пропозиція". Зразок заяви про участь у конкурсі з переліком конкурсної документації, що додається до заяви, розміщено на сторінці https://www.aukzion.com.ua.

Кінцевий строк прийняття заявок на участь та оплата реєстраційного внеску **до 17:00 год. 01.10.2015 року.**

Оплата гарантійного внеску здійснюється **до 17:00 год. 06.10.2015 року.**

2. Запит цін в рамках конкурсу. Час підтвердження учасниками цінових пропозицій, наданих в запечатаних конвертах **з 09:00 год до 09:15 год 07.10.2015 року.**

3. Електронний аукціон в рамках конкурсу. Час проведення електронного аукціону **з 09:30 год 07.10.2015 року.**

Місце проведення конкурсу: https://www.aukzion.com.ua.

Реєстраційні та гарантійні внески учасниками конкурсу вносяться на поточний рахунок ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "УКГ МОНІТОРИНГ", код ЄДРПОУ 38811542, п/р 26009056105090 у ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК", МФО 380775.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію Банку "ДЕМАРК" оголошує конкурс з реалізації активів, шляхом відступлення прав вимоги за кредитами іншим фінансовим установам, який проводитиметься на електронному торговому майданчику ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "УКГ МОНІТОРИНГ" (скорочене офіційне найменування - ТОВ "АУКЦІОН.ЮА") - https://www.aukzion.com.ua

№ лота	Найменування активу (детальний опис, характеристика)	Початкова ціна продажу лота, грн. (без ПДВ)	Гарантійний внесок, грн. (без ПДВ)
1986	право вимоги за кредитним договором № 929 від 07.08.2008 року, укладеним з юридичною особою та договорами забезпечення виконання зобов'язань	4 230 144,00	423 014,40

Лот № 1986 виставляється до продажу на на повторні торги з знижкою 10% від початкової ціни.

Місцезнаходження об'єктів продажу: м. Чернігів, вул. Комсомольська 28

Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на конкурсі, можна з 10.00 до 16.00 год. за їх місцезнаходженням, після сплати гарантійного внеску, попередньо зателефонувавши за номером (050) 465-55-44.

Умови конкурсу:

1. Учасниками конкурсу не можуть бути Кредитні спілки.
2. Переможець конкурсу на підставі протоколу конкурсної комісії укладає договір відступлення прав вимоги за кредитним договором та договорами забезпечення виконання зобов'язань.
3. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.
4. Конкурс проводиться відповідно до "Правил проведення конкурсів з продажу майна неплатоспроможних банків в електронній формі",розміщених на сайті Організатора.
5. Конкурс відбудеться за наявності не менш ніж двох учасників.
6. Крок конкурсу 5 % від початкової ціни лота.
7. Переможець конкурсу зобов'язаний сплатити ТОВ "АУКЦІОН.ЮА"винагороду за проведення конкурсу.
8. Розмір реєстраційного внеску - 100 грн. 00 коп.
9. Розмір гарантійного внеску - 10% від початкової ціни лота.

Організатор конкурсу: ТОВ "АУКЦІОН.ЮА", код ЄДРПОУ 38811542, тел. (044) 392-19-73, працює щоденно крім вихідних з 09.00 до 18.00.

Етапи конкурсу:

1. Кваліфікаційний відбір конкурсу. Прийом заяв та конкурсноїдокументації на участь у конкурсі буде проводитися на веб-сайтіОрганізатора конкурсу: https://www.aukzion.com.ua та в документальному вигляді в ТОВ "АУКЦІОН.ЮА" починаючи з дня публікаціїцьогооголошення.Разом із заявою про участь у конкурсі подається конкурсна пропозиція в непрозорому запечатаному конверті з написом "Конкурсна пропозиція". Зразок заяви про участь у конкурсі з переліком конкурсної документації, що додається до заяви, розміщено на сторінці https://www.aukzion.com.ua.

Кінцевий строк прийняття заявок на участь та оплата реєстраційного внеску **до 17:00 год. 01.10.2015 року.**

Оплата гарантійного внеску здійснюється **до 17:00 год. 06.10.2015 року.**

2. Запитцін в рамках конкурсу. Час підтвердження учасниками цінових пропозицій, наданих в запечатаних конвертах **з 09:00 год до 09:15 год 07.10.2015 року.**

3. Електронний аукціон в рамках конкурсу. Час проведення електронного аукціону **з 09:30 год 07.10.2015 року.**

Місце проведення конкурсу: https://www.aukzion.com.ua.

Реєстраційні та гарантійні внески учасниками конкурсу вносяться на поточний рахунок ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "УКГ МОНІТОРИНГ", код ЄДРПОУ 38811542, п/р 26009056105090 у ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК", МФО 380775.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПАТ "БАНК ФОРУМ" оголошує аукціон в електронній формі на Українській універсальній біржі з продажу активів, що обліковуються на балансі банку:

Лот №	Найменування активу	Початкова ціна лоту, грн. (з ПДВ)
1	Ford Focus 1.6, 2010, МКПП, сірий, бензин, 208 тис. км	155 085,00
2	Renault Kangoo1.6, 2010, МКПП, синій, бензин, 103 тис. км	112 945,00
3	Toyota CAMRY 2.4, 2010, АКПП, чорний, бензин, 135,5 тис. км	369 950,00
4	Mitsubishi Lancer1.6, 2009, МКПП, чорний, бензин, 194 тис. км, а/м DVD	131 555,30
5	Chevrolet Lacetti NF19B 1.8, 2007, МКПП, срібний, бензин.	119 805,00
6	Chevrolet Lacetti1.8, 2008, АКПП,синій, бензин.	137 322,50
7	Меблі офісні в кількості 4 шт.	3 110,40
8	Меблі офісні в кількості 5 шт.	4 112,40
9	Детектори валют Спектр-Відео М в кількості 4 шт.	360,00
10	Детектори валют Спектр Універсал в кількості 5 шт.	450,00
11	Детектори валют ПИК-6 в кількості 5 шт.	2 240,40
12	Лічильники банкнот SPEED в кількості 17 шт.	5 452,80
13	Лічильники банкнот LAUREL в кількості 32 шт.	14 318,40
14	Меблі офісні в кількості 8 шт.	340,80
15	Пристрої ПИК-1 в кількості 12 шт.	3230,40
16	Телефони IP Cisco 3905 в кількості 9 одиниць	1 555,20
17	Телефони IP Cisco 7911G в кількості 10 одиниць	4 008,00
18	Телефони IP Cisco 7911G в кількості 10 одиниць	4 008,00
19	Телефони IP Cisco 7940G в кількості 10 одиниць	4 008,00
20	Телефони IPCisco 7911Gв кількості 10 одиниць	4 008,00
21	Генератор KIPOR 6500 KDE	11 559,60
22	Генератор EPS103DE, причіп «Фермер» грузовий	5 625,60
23	Маршрутизатори (Cisco 871,Cisco881) в кількості 29 одиниць	11 602,80

Детальний перелік майна розміщений на сайті **http://uub.com.ua**.

Майно, що пропонується до реалізації, було у користуванні та має ознаки зносу. Покупцям в обов'язковому порядку потрібно ознайомитися зі станом майна до подачі заявки на участь в аукціоні. Майно можна оглянути:лоти №№1-4 за адресою: Київська обл., с. Горенка, вул. Садова, 20, попередньо записавшись за телефоном 050-681-90-95; лот №5 за адресою: АРК м. Сімферополь, лот №6 за адресою: АРК, м. Севастополь, попередньо записавшись за телефоном 050-681-90-95, лоти №№ 7-20, №23 за адресою: м. Київ, вул. Червоноткацька, 46, попередньо записавшись за телефоном:050-446-11-90;лоти №21-22 за адресою: м. Київ, бульвар Верховної Ради, буд. 7, попередньо записавшись за телефоном 066-594-95-42.

Час початку аукціону: о 10 год. 00 хв. **08.10.2015року.**

Місце проведення аукціону (електронних торгів): http://uub.com.ua.

Прийом заяв на участь в аукціоні проводиться за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, буд. 44а, оф. 7, та закінчується **02.10.2015р. о 17 год. 00 хв.**

Порядок прийняття участі в аукціоні в електронній формі розміщений на веб-сайті Виконавця: http://uub.com.ua.

Учасники аукціону:

- сплачують реєстраційний внесок у розмірі 609,00 грн., в т.ч. ПДВ, на п/р Виконавця № 2600000001643 в ПАТ "КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК", МФО 300614, код ЄДРПОУ 25158707, отримувач -Українська універсальна біржа;
- вносять гарантійний внесок у розмірі 10% (без врахування ПДВ) від початкової вартості лоту на п/р Виконавця аукціону № 26007000000380 в ПАТ "КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК", МФО 300614, код ЄДРПОУ 25158707, отримувач - Українська універсальна біржа.

Квитанції про сплату подаються разом з заявою на участь в аукціоні.

Крок аукціону:1% від початкової вартості лоту.

Витрати по організації та проведенню аукціону покладаються на покупця (переможця аукціону), який в момент подання заяви на участь в аукціоні укладає договір про умови участі в аукціоні з Виконавцем, і складають 3,5% від ціни продажу.

Всі витрати з придбання лотів №№ 1-6: оформлення договору купівлі-продажу, зняття транспортного засобу з обліку в МРЕВ ДАІ, оформлення довідки-рахунку та інші покладаються на покупця - переможця аукціону.

Переможець аукціону повинен узгодити протокол, підписати договір купівлі-продажу придбаного активу та провести повний розрахунок з продавцем протягом 10 банківських днів з дня наступного після закінчення аукціону.

Організатор аукціону: Українська універсальна біржа, місцезнаходження: 01001, м. Київ,вул. Хрещатик, буд. 44а, оф. 7, тел. (044) 278-04-27, працює щоденно, крім вихідних, з 09.00 до 18.00.

З анексією Криму ніколи не змирюся

Цікавих та неординарних людей можна зустріти на передовій сектору «М». Різних за національністю, місцем проживання та складом сім'ї, проте об'єднаних однією метою. Серед них — боєць із позивним «Вікар». Саме на фронті він зустрів свій черговий день народження.

Рік тому Сергій Вікарчук** (на знімку) **переїхав з сім'єю з Євпаторії до Києва. З квітня захищає Батьківщину від російського окупанта. Має двох донечок 3 і 6 років. Перше, на що звертаєш увагу, — щира українська мова.

— Багато знайомих залишилося в Криму?

— Родичі та друзі, і їм наразі дуже важко. Ситуація складна. Кожен день їм дорікають, що їхній син палить церкви на Донбасі, вбиває маленьких дітей, їсть снігурів. У Криму дуже багато проукраїнських людей, але вони змушені переховуватися. Крим змінився, я його не впізнаю. Там більшість уже зрозуміли, що Росія нічого хорошого не принесе.

— Не переконують повернутися назад?

— Ні. Всі мої друзі підтримують мене. А з «друзями» з минулого, які погрожували та переслідували, я припинив будь-які контакти. Тепер спілкуюся тільки з кримськими українцями. На жаль, уже ніхто не приїжджає. Боїмося, що їх можуть відстежити.

— Знайомі не потрапляли під роздачу російського самосуду?

— Багато хлопців зникло. Деяких ми шукали на материковій частині України, але не знайшли. Скоріш за все, їх уже нема серед живих. Когось там показово арештовують, когось залякують, а хтось просто зникає. Таких не один десяток. Нині у них вважається модним залякувати кримських татар. Вони викрадають їх і відправляють на продаж. Здавалося б, це нелегально. Але приходять люди у формі, захоплюють активістів, а потім продають родичам.

— Строкову службу проходив у Криму?

— Коли мені прийшла повістка, я працював і заочно вчився. Це був 2007-й. Я дуже хотів служити, але й навчання для мене було важливим. В нашому роді чоловіки не ховаються від армії, а військовий обов'язок — святий перед собою і рідними. 5 років мені присилали повістки і давали відстрочку, а я обіцяв прийти, коли закінчу навчання. Коли прийшов, сказали, що я вже не потрібний війську. Але це був спосіб вимагання грошей: спочатку просили гроші за відстрочку, а потім — за змогу потрапити до Збройних Сил. Це стара, корумпована армія. Але в армію я таки потрапив. Півроку вчився на водія-механіка танка Т-64. Дивно тільки одне — я не мав ніяких посвідчень на право водіння будь-якого авто, а мене відправили у водії (*посміхається*). Це були золоті часи, я навчився самостійності, зрозумів багато речей у житті. Після навчання в «Десні» потрапив у Крим до ВМС України, до берегової охорони. Неочікувано мене поставили на посаду навідника міномета 2С12. Так я став мінометником і матросом. Служив у Перевальному.

— Цікаві випадки були?

— Пам'ятаю, відправили нас на Тузлу, де розбився російський танкер із нафтою. Ми разом із МНС ліквідовували наслідки аварії. Самі, без РФ, хоча цей танкер був їхній. Тепер не розумію росіян, коли вони заявляють, що АРК — їхня територія. Ми ж замість них рятували Крим від їхніх бездарних дій.

— Як вирішили виїхати на материкову частину країни?

— Майже 7 років після армії я працював у євпаторійській адміністрації. Не змирився з анексією Криму і з родиною поїхав до Києва. Почав працювати на Першому національному в комерційній дирекції, а ще займався громадською діяльністю, пов'язаною з переселенцями з Криму. Та дуже неспокійно почувався. Зрозумів, що не там і не те роблю. Я захотів на війну. Але не міг залишити сім'ю.

— Дружина знайшла роботу?

— В Криму вона працювала у місцевій фірмі, а коли переїхали до Києва — намагалася влаштуватися у філіал тої ж таки фірми. На жаль, їм потрібні тільки працівники, які думають, як керівництво. А ті, що проукраїнських настроїв, їх не цікавлять. Жінці постійно відмовляли. Наразі вона працює як волонтер. До того ж намагається відкрити свою агенцію з підбору персоналу. Вона навіть не знає, де саме я перебуваю. Кажу тільки, що на першій лінії оборони.

— Як пережив перший обстріл?

— Це був маленький шок. По суті, стріляли не по нас, але страх і шок був великий. Ми хапалися за автомати і запитували про сховище. А потім уже взагалі не звертали уваги.

— З Криму є хлопці?

— Так. Дехто вже демобілізувався. А є з Ялти, з Сімферополя, з Красногвардійського. Нас, виявляється, не так і мало тут. Великий мінус — багато людей в армії, які досі не тямлять, що вони тут роблять. Дуже багато адекватних, а є такі, що неправильно все розуміють. Можливо, тому, що нічого не втрачали. Я прийшов сюди, щоб вороги не пішли далі. Адже тоді мені знову треба переїжджати, знову втрачати свою домівку.

— Напевно, недоречно запитувати, коли, на твою думку, закінчиться війна...

— Для мене — тільки з поверненням Криму. А в цілому я адекватний воїн, не істеричка-солдат і розумію, що не володію повною інформацією про перебіг подій, а це означає, що мої прогнози некоректні. Так, ми бачимо реальне затихання, але все мінливе. Росія підла країна, вона робить один крок назад і два вперед. Якщо навіть завтра Путін підпише капітуляцію в Москві і вся територія знову належатиме нам — війна не закінчиться. Чекати зла треба завжди, з такою підступною сестрою ми воюємо вже не одне тисячоліття і ще будемо. Я хочу, щоб до нового 2016 року все скінчилося з Донбасом, а до літа Крим повернувся назад.

Ярослава МАРЧЕНКО
(із зони АТО).

ЛИСТ ВЕТЕРАНА

Нас об'єднало вболівання за Батьківщину

Переїхавши жити в Харків до рідної доньки, ми з дружиною постійно відчували потребу в спілкуванні із залишеними в Києві друзями. І тут нам пощастило познайомитися із надзвичайно цікавою шахтарською родиною, яка, через сумнозвісні події, переїхала до сина з Луганщини.

Глава сімейства — почесний шахтар Пузаков Володимир Іванович **(на знімку)** народився у селі Деркачівка, що на Полтавщині, в родині залізничників.

Наслідуючи батька, Володимир вступив у Полтавське залізничне училище, де за два роки, достроково, опанував спеціальність електрозварника 4 розряду.

А після демобілізації з армії (в 1965 році) Володимир за комсомольською путівкою влаштувався на шахту «Южная Ломоватка», що в Брянському районі Луганської області. Тут Володимир Іванович безперервно працював бригадиром, шахтарем-прохідником майже сорок років.

На жаль, військові дії на сході України нині не дають нам спокійно спати. І родина Пузакових живе у постійній тривозі за свою малу батьківщину. Як і ми всі, дуже сподівається, що скоро і Луганщина, і Донеччина будуть визволені від російських терористів. Відновиться народне господарство Донбасу. В нашій рідній Україні настане мирне життя.

Василь ТИМОЩИК, ветеран Великої Вітчизняної війни і праці.

Харків.

Фото автора.

ДІАЛОГ

№ 176 (6180) СЕРЕДА, 23 ВЕРЕСНЯ 2015

Сьогодні на території України мінлива хмарність без істотних опадів. Вітер південно-східний 5—10 м/с. Температура вночі — 10—16 вище нуля, на півдні та сході — 14—19. Удень — 25—29 тепла, на заході та півночі — 23—28, у східних та південних областях повітря прогріється до 31 градуса.

ЦЬОГО ДНЯ, 23 ВЕРЕСНЯ

■ **1943.** Від німецько-фашистських загарбників визволено Полтаву. ■ **1973.** Народився Олексій Комаров — капітан Збройних Сил України. Нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (2015-й, посмертно). ■ **1993.** Кабінет Міністрів України схвалив Постанову «Про утворення Національної ради з географічних назв». ■ **1999.** Верховна Рада України ухвалила Закон «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності». ■ **2011.** Пішов із життя Володимир Полохало — український політик, політолог, журналіст, історик.

ПРОСИМО ДОПОМОГТИ

Чи компенсують заощадження?

Мені 73 роки. Я хвора й самотня. Куди тільки не зверталася — жодного результату. Просила посприяти в поверненні грошових заощаджень 1991—1992 років. Їх у мене 9600 рублів. І таких, як я, що все життя складали копійку до копійки, а тепер залишилися ні з чим, чимало. Нас в осередку 200 колишніх репресованих. Це люди, які в минулому були примусово вивезені за межі України, усім вже далеко за 70. Тепер, на старості літ, отримуємо мізерну пенсію і виживаємо хто як може.

Хочемо знати: чи компенсують нам власні заощадження, які ми свого часу необачно зберігали на «книжці»?

Ганна РУСНАК,
голова осередку репресованих та політв'язнів берегометської громади.

Чернівецька область.

У Міністерстві фінансів України нам повідомили таке:

— Відповідно до статті 6 Закону України «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України» компенсація громадянам України втрат від знецінення грошових заощаджень проводиться в грошовій формі за рахунок коштів державного бюджету України та інших формах згідно із законодавством.

З огляду на те, що обсяг зобов'язань держави з повернення знецінених грошових заощаджень і страхових внесків завеликий, а фінансові ресурси держави обмежені, компенсація громадянам втрат від знецінення грошових заощаджень може здійснюватися лише поетапно відповідно до реальних можливостей державного бюджету на відповідний рік.

Враховуючи складний стан соціально-економічного розвитку України у нинішньому році, Законом України «Про Державний бюджет України на 2015 рік» видатки на заходи щодо поступової компенсації громадянам втрат від знецінення грошових заощаджень, вкладених в установи Ощадного банку СРСР та державного страхування СРСР, що діяли на території України, на сьогодні не передбачено.

Водночас слід зазначити, що питання внесення видатків на заходи щодо поступової компенсації громадянам втрат від знецінення грошових заощаджень до Закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік» можливо розглядати лише у разі відшукання додаткових джерел наповнення державного бюджету.

Шановні читачі! Надсилайте свої запитання на електронну адресу iren@golos.com.ua з позначкою «Діалог».

Відповіді виходитимуть у газеті та розміщуватимуться на сайті www.golos.com.ua у рубриці «Діалог».

Іншого поїзда не буде

Доброго дня, «Голосе України». До вас звертаються жителі села Волошнівка Роменського району Сумської області з такого питання. Ще донедавна через Ромни курсував поїзд Москва—Одеса. Було дуже зручно добиратись до нашої південної столиці, її курортів, навчальних закладів. Зі зрозумілих причин рейс скасували, але не подумали, що ним їдуть не лише жителі Москви, а й мешканці кількох областей України. І іншого варіанта, який обслуговував би цей маршрут, нам не запропонували. Приміром, через Ромни курсує потяг Бахмач—Кременчук, а чому б не Бахмач—Одеса? Було б дуже зручно. І не лише мешканцям Сумщини, а й Чернігівщини, Полтавщини, Кіровоградщини, Миколаївщини. На такий потяг розраховували б студенти, бійці, які лікуються в госпіталі Одеси, та їх рідні, відпочивальники, діти, які їдуть в оздоровчі табори, пенсіонери. Повірте, пасажирів вистачить і залізниця у збитку не буде. Просимо на сторінках «Голосу України» відповісти нам по суті: що планує Укрзалізниця та чи працює над вирішенням цього питання?

З повагою Л. АНДРУХ, Г. АНДРУХ, М. ВАСИЛИНА, П. ЛОЗА, Л. МАЛИК, Л. ЛАЗОРЕНКО та інші.

Відповідає перший заступник начальника Департаменту пасажирських перевезень далекого сполучення Державної адміністрації залізничного транспорту України (Укрзалізниця) Микола КОЗАК:

— Курсування поїзда № 33/34 Москва—Бахмач—Ромни—Одеса скасовано з 15.12.2014 р. за ініціативи адміністрації формування, а саме ВАТ «РЖД».

Аналізом інформації щодо середнього прямого пасажиропотоку поїзда № 33/34 Москва—Бахмач—Ромни—Одеса за період з 01.01.2014 р. по 14.12.2014 р. встановлено, що в середньому за рейс від станції Ромни до Одеси проїжджало 20 пасажирів, а від Бахмача до Одеси — лише троє, чого недостатньо для призначення окремого поїзда.

На сьогодні пряме залізничне сполучення між Бахмачем та Одесою забезпечується поїздом № 23/24 Москва—Одеса, а проїзд від станції Ромни до станції Одеса-Головна можливий з пересадкою на станції Кременчук з поїзда № 669 Бахмач—Кременчук на поїзд № 59 Харків—Одеса.

Для збереження потенціалу залізничного транспорту, з метою зменшення збитковості пасажирських перевезень в умовах дефіциту рухомого складу залізницями України постійно проводиться робота щодо ефективності використання наявних перевізних ресурсів, оптимізуються пасажирські перевезення з урахуванням аналізу існуючих пасажиропотоків, технічних і технологічних можливостей тощо. Тим самим реалізується пріоритетний для залізничної галузі принцип економічної доцільності і курсу на беззбитковість перевезень.

Необхідно також зазначити, що тільки за 2014 рік збитки Укрзалізниці від пасажирських перевезень становили близько 8 млрд. грн., а заборгованість органів державної влади з виплати компенсації за перевезення пільгових категорій громадян — приблизно 417 млн. грн. При цьому сума недоотриманих від Сумської обласної державної адміністрації коштів за останні 8 років за перевезення пільгових категорій громадян становить понад 15,5 млн. грн. Це значно обмежує можливості залізниць щодо організації пасажирських перевезень, які потребують додаткових фінансових витрат.

У разі відмови від заходів, що нині впроваджуються, забезпечити безпечне курсування пасажирських поїздів на напрямках із значним пасажиропотоком буде неможливо.

Враховуючи вищевикладене, зокрема наявність альтернативного проїзду, питання стосовно призначення додаткового поїзда сполученням Бахмач—Одеса на сьогодні не розглядається.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Про капосний хлор, цілющу сіль та чисту воду

Якось київський міський голова Віталій Кличко розповів телеглядачам, як за допомогою таблетованої солі в столиці воду в кранах зроблять чистісінькою. Для переконливості він навіть надкусив чималу таблетку солі та пообіцяв, що незабаром питиме лише нову водопровідну воду. В одному з районів Києва, на Оболоні, така вода вже є. Особисто куштував її. Та ніякої солі не відчув. Зателефонував до водоканалу, проте там переконали, що вода все ж очищена. Поясніть, чи повинна відчуватися сіль на смак у воді з-під крану і як взагалі вона може очищати воду?

Дмитро ПІСКУН.

Київ.

Відповідає кандидат хімічних наук Юрій БОЛЬШАК:

— Так уже трапилося, що я опинився в числі небагатьох, хто правильно зрозумів, що насправді хотів сказати наш уславлений чемпіон. Але більшість, сприйнявши слова міського голови дослівно, за кілька днів зробили телефони водоканалу буквально розпеченими через скарги на те, що в їхніх оселях немає жодних ознак очищення води, бо ж у ї присмаку не відчувається жодного натяку на сіль... (Авжеж, сіль, як і все інше, мабуть, поцупили...)

Отож Володимир Костюк, справжній професіонал і сумлінний головний інженер «Київводоканалу» змушений був в одній із радіопередач пояснювати киянам суть анонсованих новацій. Правда в тому, що очищена на київських водогонах вода при транспортуванні по водогінних мережах через великий час перебування в трубах поступово втрачає свою мікробіологічну доброякісність разом із втратою консервантом — молекулярним хлором — своєї протимікробної активності. Тому на шляху води до споживача в потрібних місцях облаштовують допоміжні хлораторні підстанції, робота яких гарантує населенню міста безпеку водопостачання.

Проблема в тому, що разом із небезпекою зараження людей через неякісну воду існує загроза й від самого рятівальника від мікробної небезпеки — молекулярного хлору, який за Першої світової труїв солдатів як бойова отруйна речовина. Тож зрозуміло, чому очільників міста тривожить транспортування вулицями, експлуатація та зберігання в густонаселених районах балонів із зрідженим хлором. Тим паче, що вже давно існує технологія отримання на місці споживання альтернативного, знезаражуючого воду й доволі безпечного агента — гіпохлориту натрію або ж кальцію.

Останнім часом технологію електролізного одержання гіпохлориту істотно вдосконалено. Завдяки застосуванню нових діафрагмових електролізерів в їх анодних камерах генерується цілий спектр суперактивних протимікробних радикальних агентів, які підсилюють ефект знезараження води та істотно зменшують утворення побічних шкідливих сполук.

Отож у гарантуванні безпеки існування киян є певний прогрес. Чого, на жаль, не можна сказати про доброякісність питної водопровідної води. І сіль тут ні до чого. Сіль потрібна лише для створення електроліту для електролізерів, у яких одержують бажаний гіпохлорит натрію.

В боротьбі за якість питної води працівники водоканалу самовіддано роблять все, що можливо: на всіх водогонах столиці впроваджено технологію амонізації, яка підвищила ефективність окислення хлором водорозчинних забруднювачів води до їх водонерозчинного стану, що принципово полегшує процес їх видалення з води. При цьому утворення побічних небезпечних речовин у воді помітно зменшилось.

Не розуміючись у таких деталях, кияни не поспішають дякувати за це нашим скромним комунальним героям. Та повірте мені — дякувати є за що!

Фото з сайту http://www.borsonline.hu.

Діалог із читачами веде Ірина ТИЩЕНКО.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Тетяна УВЄРОВА, Наталія ЯРЕМЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 18 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 14 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 45 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.

Друк:
ТОВ «Поліпрінт», 04074 м. Київ, вул. Лугова, 1а, тел. (044) 464-17-89, факс (044) 464-17-91
poliprint@ukr.net

Зам. 5466

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

